

ZAFERE KADAR

GENÇ YOLDAŞ

DEVİRİM BİZİZ BİZ DEVRİMİZ

Sayı: 58, Eylül 2011

Fiyatı: 1 TL KDV Dahil

CHE'DEN DENİZ'E

GENÇLİK DEVRİMİ BÜYÜTÜYOR!

Şili

“Geleceği kuracak olan gençlikten, sermaye sınıfının duyduğu korku ecel korkusudur. Sermayenin ecelini yakınlaştıran genç yoldaşların kavgası olacaktır.” (Gençlik Ne Yapmalı, Kerem Deniz, sf.187)

İspanya

Zafere Kadar **GENÇ YOLDAŞ** İRTİBAT
www.devrinciogrencibirliigi.com
gencyoldas-2006@hotmail.com

Merhaba Genç Yoldaşlar;

Uzun bir aradan sonra yeniden buluşmanın heyecanı ve sevinci içerisindeyiz. Dünyanın devrimci ayaklanmalarla sarsıldığı bu günlerde, bu ayaklanmalar içerisinde gençliğin rolünün ne kadar önemli olduğunu gördük gerek, Arap devrimlerinde yer alan gençlik, gerekse de Avrupa ve Latin Amerika'da sokaklarda yer alan gençlik devrimleri hızlandırıyor. Devrimlerin motor gücü, savaşçı gücü olduğunu her geçen gün gösteriyor. Yine yanı başımızda özgürlüğünü isteyen Kürt halkının mücadelesinde Kürt gençlerinin rolünü ayrıca ele almak gerekir. Çünkü her daim savaşa hazır olan ve savaşın içerisinde savaş yöntemlerini geliştiren Kürt gençliği militan tavrı ile örnek teşkil etmektedir.

Bu süre içerisinde Faşizm hava saldırılarıyla Kürt halkının özgürlük savaşçılara dönük yaptığı saldırılar, Kürt analarının cesaret örneği haline gelen sınıra gitmesi ve bombaları göğüsleme cesareti, savaşın faşizm açısından hiç de kolay geçmeyeceğinin işaretidir.

Şimdi devrimin yükselişe geçtiği bir dönemdeyiz. Ama aynı zamanda yükselen devrimi kanla boğmak adına emperyalizm ve onun işbirlikçi kapitalist güçleri yeni emperyalist savaşlara hazırlanmaktadır. Bu savaşta da emperyalizmin sadık hizmetkârı Türkiye tekelci kapitalizmine büyük rol düşüyor. Böylesi bir savaşta devrimci işçi emekçi, öğrenci gençliğin izlemesi gereken politika, "emperyalist savaşı iç savaşa çevir" politikası olmalıdır. Gençlik zaten karartılan geleceğini, birde emperyalistlerin ve kapitalistlerin çıkarına olan bir savaşla kana boğulmasına izin vermemelidir. Suriye ile olası bir savaşta ya da Kürt halkına dönük saldırılarda gençlik, kapitalizme ve onun faşist devletine karşı devrim ve iktidar için savaşmalıdır.

Üniversiteli, liseli gençlik!

Devrimci Öğrenci Birliği'nde (DÖB) örgütlenin! Komitelerinizi kurun ve geleceğinizi karartmak isteyen kapitalizme ve onun devletine karşı mücadeleyi yükseltelim. Okullarda yeni dönem başlıyor ve haliyle öğrenci gençlik mücadelenin yeniden ön sıralarına geçecek. Ve DÖB bu süreci karşılayabilecek, gençliğe yol gösterebilecek doğru politikaya sahip tek harekettir.

Bütün ayaklanma ve eylemlerde devrimin simgesi olarak ellerde taşınan CHE'yi, 9 Ekim'de anmak için tüm devrimci gençliği göreve çağırıyoruz. Gençlik CHE'nin devrimci yolundan yürümelidir.

Mücadelenin yeniden yükselişe geçtiği bu dönemde, gençliğin öncü partisi Leninist parti 22. mücadele yılına giriyor. 21 yıldır gençliğe politik-pratik yol gösterici olan Leninist Parti, tarihsel günlerin yaşandığı bu günlerde yol gösterici rolüne devam ediyor. Leninist Parti bayrağı altında sosyalizm için mücadeleyi yükseltelim. Bir sonraki sayımızda yeniden görüşmek dileği ile...

Hürriyet

10/12
12/12

YASIN
ASLAN

MUSTAFA
KAN

RAV
KÖR
DÜ
KÖR
DÜ

GENÇLİK DEVRİMİ BÜYÜTÜYOR

Umut Güneş |

Devrimin en hareketli, coşkulu ve enerjik kesimi olan gençlik, tüm dünyayı etkisi altına alan eylemler içerisindedir. Söz konusu gençlik olunca, eylemlerin yığınsallığından öte, militanlığı öne çıkıyor. Bu gençlik eylemleri açısından normal ve sürece de uygun olmaktadır. Devrimci bir süreçte en sıradan eylemler bile çatışmaya dönüşme potansiyeline sahiptir. Hele de kabına sığmayan öfkesi ile söz konusu gençlik olunca militanlığın öne çıkması son derece doğaldır. Ayrıca gençlik sürece uygun olan mücadele tarzını geliştirmekte de zorlanmıyor. Devrimin bu en savaşçı kesimi şimdi mücadeleyi ilerleten, devrimi büyüten konumdadır.

Şili'den Yunanistan'a, Mısır'dan İspanya'ya kadar ve daha pek çok yerde gençlik (özellikle öğrenci gençlik) sokaklarda ve militan mücadele sürdürüyor. Bunun yanı sıra gençliği sokaklara döken sebepler benzer, talepler de öyle. Burada gençliğin talep ve istemlerinin arkasındaki gerçekleri incelemek, gençliğin kapitalizmdeki geleceğinin ne olduğunu görmek açısından önemli.

Sermayenin Gelişimi ve Eğitim

Gençlik sık sık eğitimin ticarileştirilmesi üzerinden eylemlere girişiyor. Burada sermayenin eğitim ile olan ilişkisini görmek gerek. Emperyalist-kapitalist sistemin eğitim alanındaki politikaları, sermayenin gelişimi, ihtiyaçları ve yönelimi ile bağlantılıdır. Sermaye sınıfı eğitimi nasıl ele alır? Kapitalizmde eğitim her zaman iş-gücünün eğitimi ile birlikte düşünülmelidir. (Burada eğitim yolu ile burjuvazinin ideolojisi ve kültürünü vs. gelecek kuşaklara aktarımını şimdilik dışarıda tutuyoruz.) Eğitimi toplumsallaştıran ve toplumun en geniş kesimlerine yayan burjuvazidir. Çünkü kapitalizmin gelişimi için en gerekli olan şeylerden biri de eğitilmiş iş gücüdür. Bu nedenle burjuva-

zi eğitimi toplumsallaştırmış ve devlet eliyle kamu hizmeti olarak yürütmüştür. Böylece sistemin ihtiyaç duyduğu eğitimli iş-gücü karşılanmıştır. Kapitalist gelişme sürecinde eğitim devletin üzerindedir. Ama şimdi burjuvazi eğitimi kendi üstüne alıyor. Çünkü bilimsel-teknolojik gelişme ile beraber, gelişen üretici güçler, daha az işçi ile daha fazla üretimi olanaklı kılıyor. Tabii bu burjuvazi açısından daha fazla artı-değer elde etmek demektir. Bu nedenle burjuvazi eğitimi devlet elinden alıp, kendi özel kuruluşlarının, dershanelerin eline veriyor. Devlet elinde olan eğitim ise, işçi-emekçi çocuklarının karşılayamayacağı kadar pahalı. Burjuvazinin ihtiyacı olmadığı halde, devletin neden toplumsal eğitime devam ettiği sorulabilir? Cevap yine aynı. Burjuvazinin azami kar hırsı!

Kapitalizmde işçi-emekçi çocukları gelecek kaygısı ile eğitime yönelirler çünkü, eğitim yoluyla iş-güçlerini daha nitelikli hale getirebilirler. Bu emekçi ailelerinin çocukları için çok daha önemli bir konudur. Ama görülmesi gereken gerçek şu: Dünya üzerinde o kadar çok işsiz var ve işsizler içerisinde de giderek artan kısmı eğitimli işsizlerken; gelişen teknoloji işçiyi bir makinenin parçası haline getirmiş ve sermaye daha az iş gücüne ihtiyaç duyuyorken; emekçi ailelerinin bu çabası yalnızca eğitilmiş iş gücünün değerinin düşmesine sebep oluyor. Bu nedenle burjuvazi toplumsal eğitimi sürdürmeye devam eder!

Son 40 yıldır burjuvazi eğitimi devletin elinden, kendi üstüne alıyor fakat, ticari bir alan olarak, kar alanı olarak. Sonuçta burjuvazi sadece iş-gücünün değerinin düşmesi ile kazanmıyor, eğitim sürecinin kendisinden de kazanç elde ediyor. Yani bu sürecin sonunda burjuvazi düşük maliyet ve düşük ücret anlamında kazanmış oluyor. Ama sermayenin gelişimi ve uyguladığı politikaların tek sonucu bu mu? Hayır! Sonuçlardan biri de, sokakları gelecek kaygısıyla savaş alanına çeviren gençli-

ğin eylemleri...

Gençliğin Öfkesi Burjuvaziyi Korkutuyor

Sermaye sınıfı özellikle 70'li yıllarda eğitim alanında ciddi dönüşümleri gerçekleştirdi ve eğitim giderek her kademe emekçi çocukları için daha pahalı bir hale geldi. Sermaye ticari bir alan olarak eğitimi üzerine aldığından bu yana, öğrenci gençliğin mücadelesi de artarak ve şiddetlenerek büyüyor. Sermayenin çıkarları gereği atılan bu adımlar, yine sermayenin kendi iktidarını sarsan gençlik eylemlerinin kıvılcımı haline geliyor.

Gençlik kapitalizmde emekçilerin sürekli yaşamdan kovulduğunu görüyor. Yoksulluğun ve sefaletin sürekli arttığını görüyor. Ve daha iyi bir yaşamın kاپısı olarak gördüğü eğitim sürecinin kendisi için pahalı bir alan haline gelmesi ile, gelecek kaygısı ile sokaklara çıkıyor. Sorunlarının çözümünü sokakta verdiği mücadele görüyor. Mart ayında şifre skandalıyla sokağa dökülen liselileri bir düşünün, onca çaba ve emeklerin bir çırpıda boşa düşürülmesi nasıl bir tepki doğurmuştu. Sonuçta burjuvazinin iktidarı gençliğin eylemleri ile sarsılıyor.

Öğrenci gençlik içerisinde şimdi liseliler daha ön planda. Süreç içerisinde mücadelenin daha ileri örneklerini yaratacakları gibi, gençlik içerisinde de öncülüğü üstlenecektir. Fransız liseli öğrencilerin "İşçi sınıfının askerleriyiz" demesi, liseli gençlik içerisindeki bilinç sızramasının göstergesidir. Ayrıca teknolojinin bu kadar gelişmiş olması ve internet gibi bir iletişim aracı ile birlikte, dünyanın bütün devrimci gençliği ileri olanı hemen görüyor, örnek alıyor ve daha ileri adımlar atması gecikmiyor.

Liseli gençlik üniversiteli öğrencilerin okul sonrası durumunu görünce, geleceğinin işsiz güçsüz sefalet içinde yaşamak olduğunu görebiliyor. Kapitalizmde bir geleceğinin olmadığını gören liseliler bu nedenden ötürü erkenden mücadeleye girmiş oluyor. Bu onlar için

bir şans... Sonuçta burjuvazi devrim için çalışmaya devam ediyor.

Patlama noktasında olup da, sokaklarda olan yalnızca gençlik değil. İşçi ve emekçilerin büyük çoğunluğu, yaşam koşullarının kendilerini patlama noktasına getirmesinden dolayı sürekli eylem halinde. Kapitalizmin sürekli krizi ve yaşamış olduğu büyük çöküş, emekçilerin, gençliğin sokaklardaki eylemlikleri ile daha da hızlanıyor. Bu dönemde öne çıkan bir başka gelişme ise şu; hangi sebeple olursa olsun, en sıradan talep ve istemlerle bile sokağa çıkıldığında emekçilerin, gençliğin burjuvazi ile çatışma durumuna gelmiş olmasıdır. Sistem o kadar hassas dengeler üzerinde ki, burjuvazi ayakta kalmanın tek koşulu olarak baskı ve zoru görüyor. Çünkü burjuvazi emekçileri, gençliği aldatılabilecek, oyalayabilecek güce ve olanağa sahip değildir. En büyük emperyalist güç olan ABD bile çöküşün eşiğine gelmişken diğerleri çok daha perişan halde bulunuyor. İşte bu nedenle devrimci eylemler, ayaklanmalar ardı arkasına gündeme geliyor... Burjuvazinin, gençliğin devrimci eylemlerinden bu kadar korkuya kapılmasının sebebi budur.

Tabandan Örgütlenme Güçlü Eylem

Bizler açısından önemli olan bir başka şey ise, burjuvaziye korkutan bu eylemlerin nasıl örgütlendiğidir. Zira örgütlenme bu işin en önemli aşamalarındandır. Kısa süre içerisinde binleri örgütleyip sokağa dökmek, üzerinde durulması gereken bir konu.

Yaşanan devrimlere, devrimci ayaklanmalara ve eylemlere baktığımızda dikkatimizi çeken araç internet! Kitlelerin, gençliğin patlama noktasına geldiği ülkelerde geniş yığınlar sorunlarına çözüm bulmak ya da paylaşmak adına bir araya gelme, birlikte olma ihtiyacı duyuyorlar. En geniş kesimleri bir araya getiren internet, bu geniş yığınların örgütlenme aracı haline geliyor. Oluşturulan örgütlenmeler, bizlerin üzerinde sık sık durduğu komite konsey tarzı örgütlenmelerdir. Geçmişte böyle bir araç yokken, işçiler, öğrenciler çalıştıkları alanda ya da yaşadıkları bölgede bu örgütlenmeleri oluşturmaya girişirlerdi. Şimdi ise buna ek olarak internet üzerin-

den oluşturuluyor. Birbirlerini tanımayan binlerce kişi internet aracılığı ile yan yana geliyor, karar alıyor ve eyleme geçiyor. Tabandan oluşturulan bu örgütlenmeler sayesinde eylem hitap ettiği kesime ulaşırken, eylemlerin gücünü ve etkisini de arttırıyor. Neden? Çünkü en apolitik kesime kadar ulaşan bu örgütlenmeler, en geniş yığınları politize ettiği ve örgütlenme- birlikte hareket etme mantığını verdiği için, devrimin çıkarına muazzam önemdedir. Ve devrim iddiası bulunan leninist gençliğin bu alana daha fazla ilgi göstermesi gerekiyor.

İnternet sadece geniş kitleleri (özellikle gençlik açısından) sadece örgütlenme, propaganda yapma alanı değil aynı zamanda yönetme, yönlendirme aracıdır da. Devrimin yükselişte olduğu bu dönemde genç leninistler, geniş kitleleri yönetme, yönlendirme yeteneğini göstermelidir. Devrimi zafere taşıyacak olanların, bu konudaki eksiklikleri gidermesi gerekir. Bu gelişkinliği kazanmanın en iyi yolu da pratiktir. Özellikle sokakta geniş kitleleri yönetme deneyimine sahip olmak (ve mücadelenin kaderini belirleyecek alanlar sokaklardır), genç leninistler açısından üzerinden atlanılmaması gereken bir konudur. Bu nedenle taban örgütlenmelerinin içerisinde yer almak ve bu örgütlenmeleri bizzat oluşturmak leninist gençliğin, süreci yönlendirmek ve devrime götürmesi için zorunludur. Bu noktada geniş gençlik kesimlerine, gençliğin ruhuna da uygun olan; tüzük ve yasal zorunluluklarla engellenemeyen, hareketli devrimci örgütlenmeler olan, komite ve konseyleri örgütlenme çağrısı yapılmalıdır. Bu komiteler oluşturulmalıdır. Devrim ve iktidar amacıyla mücadeleye sevk edilmelidir.

Gençlik devrimi büyütüyor. Mücadelenin sertleştiği Türkiye ve Kürdistan'da gençlik burada da sonucu belirleyecek konumdadır. Ve leninist gençlik üniversitelerden tutun da, lisele-re, fabrikalara, atölyelere kadar her yerde, hem geniş kitleleri örgütlenme hem de yönlendirme başarısını göstermelidir. Tarihi günlerin yaşandığı bu günlerde mücadelenin zaferi buna bağlıdır. 22. yılında zafere yürüyen Leninist Parti'nin gençliğinden beklediği budur!

Yaşanan devrimlere, devrimci ayaklanmalara ve eylemlere baktığımızda dikkatimizi çeken araç internet! Kitlelerin, gençliğin patlama noktasına geldiği ülkelerde geniş yığınlar sorunlarına çözüm bulmak ya da paylaşmak adına bir araya gelme, birlikte olma ihtiyacı duyuyorlar. En geniş kesimleri bir araya getiren internet, bu geniş yığınların örgütlenme aracı haline geliyor. Oluşturulan örgütlenmeler, bizlerin üzerinde sık sık durduğu komite konsey tarzı örgütlenmelerdir. Geçmişte böyle bir araç yokken, işçiler, öğrenciler çalıştıkları alanda ya da yaşadıkları bölgede bu örgütlenmeleri oluşturmaya girişirlerdi. Şimdi ise buna ek olarak internet üzerinden oluşturuluyor. Birbirlerini tanımayan binlerce kişi internet aracılığı ile yan yana geliyor, karar alıyor ve eyleme geçiyor. Tabandan oluşturulan bu örgütlenmeler sayesinde eylem hitap ettiği kesime ulaşırken, eylemlerin gücünü ve etkisini de arttırıyor.

LİSELİ GENÇLİĞİN İSYANI

Gürsel Cihan

Geçtiğimiz eğitim yılının sonlarına doğru sokakları ısıtan liseli gençlik eylemleri, gündeme damgasını vurmuştu. Bir anda sokakları dolduran liselileri, sokağa çıkartan neydi? Yeni eğitim yılı başlarken, bu konuyu yeniden ele almak, mücadelenin geliimi açısından önem arz ediyor. Çünkü liseliler geleceği temsil ediyor!

Uzun süredir geniş halk kitleleri zaten sürekli olarak eylem halindeydi. K. Afrika-Ortadoğu, onlardan önce Avrupa'da yaşananları bir kenara koysak, sadece bu topraklarda yaşananlara baksak bile bu durum açıkça ortada; Tekel çadırkent, 1 Mayıs, ODTÜ'de üniversite öğrencilerinin "Başkaldırıyoruz" eylemi ilk akla gelen ve en çok etki yaratan örnekler. Kürdistan'ı ise söylemeye gerek yok, her gün daha ileri, daha etkili eylemlerle binlerce genci ve emekçiyi sokağa döküyorlar zaten. Bunların dışında işçisi, memuru, doktoru, asistanı, mühendisi, emekçi sınıfların hemen hepsi eylem alanlarını dolduruyor. Bu tabloda sanırım bir eksik liseli gençlikti, sermaye sınıfı onları da şifreli cevaplarla sokağa döktü. Sermaye sınıfı yalnızca kendi mezar kazıcılarını yaratmakla kalmıyor, bir de onları kendi elleri ile eylemlere itiyor.

Mart ayının sonunda yapılan sınavda cevapların şifrelendiğinin ortaya çıkmasıyla birlikte, yaşananları kısaca hatırlarsak; ÖSYM ilk açıklamasında sadece basına dağıtılan kitapçıklarda şifrenin varlığını kabul etti, daha sonra bunu yalanlayıp iddiaları kabul ettiler ama sehven. Hatta daha önce yapılan dört sınavda daha var olduğunu açıkladılar. Konu yargıya taşındı, savcı "şifre var, kopya yok" açıklaması yaptı, ÖSYM mahkemeye sunduğu savunmasında şifreyi reddetti, "bilgisayar programı yanlış çıkmış" dedi. Daha sonra puanların hesaplanmasında yaşananlar gündeme oturdu. Bu listeyi uzatmak mümkün, her gün yeni bir şey ortaya çıkıyor. Bir yandan bunlar yaşanırken, sermaye sınıfının sözcüleri de, daha ilk iddia ortaya atıldığı andan itibaren, ÖSYM'ye tam destek verdiler. ÖSYM başkanının açıklamaları sonrası yapılan "tatmin olduk" açıklamalarıyla, konunun üzerini kapatmaya, geçiştirmeye çalıştılar. Ancak başaramadılar. Daha sonra ise, mahkeme kararından da güç alarak, büyük bir pişkinlikle "ÖSYM'de ne skandallar oldu da, kimse üzerinde durmadı" Ya da "Gençler ÖSYM başkanı'nın elini öpsün" gibi açıklamalar bile yapıldı. Onlar için durum açıktı; ÖSYM görevini yaptı,

yargı görevini yaptı. Böylece daha önce yaşanan KPSS skandalı gibi, hatırlanırsa eş, dost, akraba, hep beraber tam puan alanlar olmuştu, "ellerine- yüzlerine bulaştırmadan" bu işi de başardılar.

Onlar bu işi başardılar da, peki ya emekçi ailelerinin çocukları? Onlar ailelerinin ve kendilerinin yaşadığı zorluklara karşı kör değiller. Sınıfsal konumunun getirdiği zorlu yaşam koşulları içinde büyürler. Okula devam edebilmek bile bir lükstür. Devam edebilenler ise, her zaman imkan ve olanaklar bakımından geridedirler. Emekçi semtlerdeki okullar ile büyük şehir merkezindeki okullar ve oradaki dershane arasındaki farkı kapatıp üniversiteyi kazanabilmek, bir emekçi çocuğu için olağanüstü emek gerektiren, başlı başına bir mucizedir. Böyle zor şartlarda eğitimin her kademesinde elene elene sınava gelmenin zorluğu üstüne bir de şifreli cevaplarla elenmek, emekçi çocuklarına eğitimin kapılarını tamamen kapatmak anlamına geliyordu. Gençlik buna seyirci kalamazdı, kalmadı da. Bugüne kadar biriktirdiği enerjisini, öfkesini anında pratiğe geçirdi. Dört bir yana yayılan eylemler başladı. Bunda elbette ki, K. Afrika-Ortadoğu'da yaşananların etkisi, buradan çıkarılan dersler ile buralardan önce Avrupayı sarsan öğrenci eylemlerinin etkisi de büyük. Bu hep böyle olmuştur. Kitleler her zaman başka yerlerde yaşanan mücadeleler sonunda kazanılan deneyimlerden faydalanır, açılan yeni yollardan yürürler. Özellikle, söz konusu olan gençlik ise enerjisi ve yaratıcılığıyla bundan en iyi şekilde faydalanır.

Peki, bu eylemlerin sebebi sadece şifreli cevaplar mıdır? Ya da şöyle diyelim; bu eylemler duru gökte çakan şimşek midir? Hayır! Şifre sadece kapağı açtı, cini özgür bıraktı. O, uzun zamandır kendini ortaya çıkaracağı bir sonraki bahaneyi hazırlıyordu. Gençliği sokağa döken sorunlar köklüdür, geleceğe dair özlemler, umutsuzluk, büyüktür. Geleceğine dair özlemlerine, umutlarına ulaşabilmesinin tek yolu olarak gördüğü sınavda yaşananlardan sonra, geleceğine dair tutunduğu tek dalı da kaybetmiş, büyük bir umutsuzluğa düşmüştür. Şifre ortaya çıktıktan sonra intihar eden öğrenciler bunun en çarpıcı örneğidir. Sokağa çıkan gençliği sadece talepleri etrafında değil, bunlarla da değerlendirmek gerekir. Gençlik sokakta sorunlarına köklü çözüm aradı, geleceğini arıyor. Üstelik geleceğini elde edebilmesinin tek mücadele yolu olan sokaklarda. Liseliler yılların devrimci mücadele deneyimlerini iyi anlamış durumdadır, sokaklar özgürleştiri-

rir, özgürlüğün yolu sokaktadır!

Bu şekilde ortaya çıkan başka eylemlerde olduğu gibi, kitlelerde iktidar mücadelesi verme bilinci daha tohum halindedir. Bu nedenle taleplerinin ne olduğu o an için çok önemli değil ama, eylemlerin nesnel temeli o kadar kuvvetli ki, kitlelerdeki bilinç sızması bu kısa zamanda, eylem halinde gerçekleşecektir. Bunun en çarpıcı kanıtı ise, ortalama solun ona asla gösteremeyeceği bir yolda ilerleyip, en kitlesel, en coşkulu haliyle 1 Mayıs'ta Taksim'de olmasıdır. Genç kitleler tohum halindeki bilinciyle bile ortalama solun ona verebileceğinden fazlasına sahiptir. İşçi sınıfının yanında kavgada yer alacağına açıkça ilan etmiştir. Tıpkı Fransa'da liseli öğrencilerin "İşçi sınıfının Askerleriyiz" sloganıyla ortaya çıkması gibi. Burjuvazi bunun farkında olduğu için gençliğin işçi sınıfıyla birlikteliğini engellemek için elinden geleni yapıyor.

Liseli gençlik dün gerçekleştirdikleri pratikten dersler çıkarmalıdır. Yeni dönemde verilecek mücadeleyi daha ileri boyutlara taşımının bir yolu da, geçmişin deneyimlerinden faydalanmaktır. Gençlik kendisini kısıp kavuran geleceksizlik sorununa karşı işçi sınıfıyla birlikte mücadele etmelidir. Bu anlayış gençliğe örgütlü mücadelenin zorunluğunu kavratır. Gençlik, sermaye sınıfının ona asla veremeyeceği geleceğini, her şeyden önce politik özgürlüğün kazanılması mücadelesiyle elde edebileceğini, sorunlarına ancak böyle köklü çözüm bulabileceğini bilmelidir. Bu bilinç ve politika özümSENDİKÇE daha ileri gidecek ve geleceğini kazancaktır.

Gençlik bu potansiyeli taşıyor ve geleceğini kazanmaya hiç bu kadar yakın olmamıştı. Hele de şimdi dünyanın öbür ucundan (ŞİLİ) binlerce genç hergün sokakları ısıtır, özgürlüğünü talep ederken, gençliğin geleceğini karartan kapitalizm krizden krize yuvarlanıp çökerken; gençlik geleceğini kazanmaya hiç bu kadar yakın olmamıştı.

Şili'de Gençlik Sokakta

Uzun süredir parasız eğitim talebiyle sokaklarda olan liseli öğrenciler, her geçen gün mücadelelerini daha ileri bir aşamaya çıkarıyor. Neredeyse her eylem sonrası polisle çatışan ve sokakları ısıtan gençlik, devrimci militan ruhunu gösteriyor.

16 Temmuz

Gösteriler yıllardır ülkede yürürlükte olan faşist general Augusto Pinochet döneminden kalma eğitim politikalarının iptalini isterken, eylemler doruğuna ulaştı. Yürürlükte olan eğitim politikası eğitim giderlerini yerel hizmetlere devrederken öğrenciler, eğitimin merkezi idarenin denetimine girmesini ve bölgeler arasındaki eşitsizliğin kaldırılmasını, eğitime daha fazla bütçe ayrılmasını istiyor. Yaklaşık 80 bin öğrencinin katıldığı Santiago'da ki eylemde öğrenciler, Pinochet döneminde idaresi belediyelere bırakılan eğitimin, yeniden merkezi idareye devredilmesini, bölgeler arasındaki eşitsizliğin giderilmesini ve eğitime ayrılan bütçenin artırılmasını talep ediyor. Bu eylemde polis öğrenci gençliği engellemeye çalıştı, barikat kurdu ama öğrenciler barikata yüklenince çatışma çıktı ve saatlerce sürdü. 54 öğrenci gözaltına alındı, çatışma sonunda 32 polis yaralandı.

4 Ağustos

Eylemlerine aralıksız devam eden öğrenciler 4 Ağustos günü de Santiago'da toplandı. Bu eyleme üniversite öğretim görevlileri, öğretmenler ve eğitim emekçileri de destek verdi. İç işleri bakanlığının eylemleri yasa dışı ilan etmişti. Bu nedenle polis eylemcilere saldırdı. Santiago sokakları eylemlerden ötürü savaş alanına dönerken, eylem sonun da 235 kişi göz altına alındı. Öğrenci temsilcileri yaşananları 30 yıl önceki darbe dönemine benzetirken eylemleri yükseltme çağrısı da yapıldı.

22 Ağustos

Günlerdir eylemlerde olan öğrenci gençliğe destek için Şili'de işçiler sınıfı iki günlük grev kararı aldı. Şili Merkez İşçi Sendikaları Konfederasyonu (CUT) 24-25 Ağustos tarihlerinde ülke çapında grev çağrısı yaptı. Konfederasyondan yapılan açıklama-

mada "İşçi sınıfı, mücadelesinin her döneminde yanında gördüğü öğrencileri bu hakkı mücadelesinde yalnız bırakmayacaktır. Parasız eğitim hakkı için işçi sendikaları olarak iki günlük greve çıkma kararını bu nedenle aldık" denildi. Gençlik mücadelesiyle toplumun pek çok kesimini harekete geçiriyor. 2 günlük grev kararı da bunun göstergesi.

24 Ağustos

İşçilerin öğrencilere destek için almış olduğu grevin ilk gününde çatışmalar daha da büyüdü. İşçiler sadece öğrencilere des-

tek için değil, darbe anayasasının değiştirilmesi, emeklilik gibi hakları içinde sokağa çıkan işçiler, saatlerce polisle çatıştı. Çatışma sonunda 19 polis yaralandı ve 350 kişi gözaltına alındı. Çatışmaların özellikle öğrencilerin olduğu kolda şiddetli sürdüğü görüldü.

Grev sebebiyle Şili'de işçiler Valparaiso, Concepcion, Valdivia, Puerto Montt, Pucon, Talca, San Carlos ve başkent Santiago'da alanlara çıktı. Grev gece yarısı başlamıştı.

"Öğrencilerin Lideri Öldürülürse Eylemler Biter!"

Şili'de öğrencilerin eylemleri sonuç vermeye başladı. Aynı zamanda burjuvazinin bu eylemlere olan öfkesi ve korkusu da açığa çıkardı. Şili'de Kültür bakanı Tatiana Acuna eylemler için "Öğrencilerin lideri öldürülürse eylemler biter!" dedi. Ve yükselen tepkilerin ardından Kültür bakanlığından kovuldu. Öğrenci lideri Camila Vallejo hakkında "Camila öldürülürse Şili'de öğrencilerin eylemi biter" açıklaması sonunu getirdi. Bakanlıktan kovulduktan

sonra ölüm tehditleri aldığını söyleyen Tatiana Acuna polis korumasına alındı. Eylemlerin etkisiyle bankalar öğrenci kredilerine uygulanan faizleri %6.4'ten %2'ye indirdi.

"Şili Burjuvazisi bir çocuğu katletti"

Şili'de ölüm tehditlerinde bulunan bakanın kovulmasının ardından, burjuvazi "samimiyetini", işçilerin öğrencilere destek için yaptıkları grevde 14 yaşındaki Manuel Gutiérrez Reinoso'yu kurşunla katlederek gösterdi. Eylemlerde polisin şiddeti artarken, öğrenciler geri adım atmıyor ve mücadeleye devam ediyor. 1990'da Augusto Pinochet'in devrilmesinden sonraki ilk 48'lik grevde 14 yaşındaki bir çocuk katledilirken, 1500'den fazla kişi yaralandı. Grev 2 gün boyunca 600 bin kişi katıldı.

"Eğitim Bakanlığı işgal edildi"

2 günlük genel grevde 14 yaşındaki Manuel Gutiérrez Reinoso'nun öldürülmesinden sonra öğrenciler ölen arkadaşlarını anmak ve eylemler sonunda öğrencilerle görüşmeye hazırlanan Devlet başkanı Piner'a taleplerini daha görünür kılmak için Eğitim bakanlığını işgal ettiler. Aynı zamanda öğrenciler İçişleri Bakanı Rodrigo Hinzpeter'in de istifasını istedi. Bakanlığı işgal eden yaklaşık 50 öğrenci eylemlerini 3 saat sürdürebildi. Polis camları kırarak içeri girdi ve öğrencileri gözaltına aldı Devlet başkanıyla görüşecek olan iktidara yakın Şili Öğrencileri Konfederasyonu (CONFECH)'e karşı olanlar da var. Bu görüşmeye karşı çıkan öğrenciler, devlet başkanının bu tür görüşmelerle eylemleri bitirmeye çalıştığını söylüyorlar. (CONFECH)'in ise bu görüşmeye katılarak Devlet başkanının bu çabasına ortak olduğunu söylüyorlar.

GELECEK ELLERİMİZDE GELECEK SOSYALİZMDE

Üniversiteli ve Liseli Gençlik

Dünyanın devrimler, devrimci ayaklanmalar ve sokak savaşlarıyla sarsıldığı bir dönemdeyiz. Emekçiler, ezilen sömürülen halklar ve işçi, emekçi, öğrenci gençlik kapitalizme karşı saldırıya geçmiş, taarruz halindedir. Gün geçmiyor ki dünyanın her hangi bir yerinde gençliğin yer almadığı bir eylem ya da gençliğin sokakları ısıtmadığı bir eylem olsun. Kapitalizm bugüne kadar, gençliğe hiçbir şey veremeyeceğini, gençliğin geleceğini karartmaktan başka bir şey yapamayacağını göstermiş oldu. Gençliğin bugün kapitalizmden beklediği, bekleyebileceği bir şey yoktur. Kapitalizmde gençliği; geleceksizlik, işsizlik, yozlaşma ve soysuzlaşmadan başka bir şey beklemiyor. Bunun farkında olan devrimci gençlik, içinde bulunduğu ulusun da geleceğini belirleyebilecek bir mücadele veriyor. Arap halklarının devrimlerinde, Yunanistan, İtalya, İspanya, Şili, İngiltere ve daha pek çok yerde bunu kanıtlamış durumda. Gençliğin savaştığı ve savaşması gereken gelecek SOSYALİZM-DİR!

Çünkü yalnızca sosyalizm gençliğin geleceğini garanti altına alabilir. Ve hiç bir kaygı duymadan yaşamasına olanak sağlayabilir. Gün devrim için, sosyalizm için mücadeleden geçmektedir...

Üniversiteli, Liseli Gençlik

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye tekelci kapitalizmi de eğitim alanında uyguladığı politikalarla emekçi çocuklarına eğitimin kapılarını kapatmaktadır. Bin bir çaba ve emekle o kapılardan içeri girenler ise ağır bir sömürüyle birlikte, dogmatik, bilimsel olmayan bir eğitimden geçirilmektedir. Böylece bencil ve kendi çıkarından başka bir şeyi düşünmeyen bireyler yetiştirilmektedir. Ama bu sürecin her adımında hem gençlik hem de emekçiler büyük kaygı duymaktadırlar. Çünkü binlerce genç eğitim sıralarından geçtikten sonra, diplomalı işsizler kervanına katılmakta ve işsizler hanesinde bir sayıya dönüşmektedir. Bu emperyalist- kapitalist sistemin tüm dünyada eğitim alanında uyguladığı politikadır. Bu politikaların iflas ettiğini, Şili'deki öğrenci eylemlerinden görebiliriz. Dahası Şili'li öğrencilerin örneğini her yere taşımak ve ilerletmek ödevimizdir.

Tüm bu yaşananlardan sonra anlıyoruz ki, bugün emekçi çocuklarına bilimsel eğitimin kapılarını açacak tek sistem sosyalizm-

dir. Çünkü kapitalizmde eğitim giderek, elit bir tabakanın alabileceği pahalı bir alan haline gelmiştir. Gençlik geleceğini sokakta, devrimci mücadelede ellerine alabilir ve almalıdır.

Üniversiteli, Liseli Gençlik

Türkiye ve K. Kürdistan devrimi tarihi günlerden geçiyor. Her yerde ve her alanda yoğunlaşan çelişkiler, devrim ile karşı-devrim arasındaki son çarpışmaları hızla yaklaştırıyor. Gerek işçi ve emekçilere dönük saldırılar; gerekse de Kürt halkına dönük yapılan savaş hazırlıkları ve emperyalist- kapitalist sistemin dünya ölçeğinde gelişen devrimlere ve devrimci ayaklanmalara karşı giriştikleri emperyalist savaş hazırlıkları tüm bu süreci hızlandırıyor. İşte devrimci gençlik böylesi tarihi günlerde vereceği mücadele ile hem kendi geleceğini hem de işçi ve emekçilerin geleceğini etkileyebilecek önem sahiptir.

Öğrenci gençlik burada nasıl bir yol izlemeli? Bizler Türk, Kürt, Arap, Laz vb. öğrenciler olarak, öncelikle şunu belirtmeliyiz ki bu saldırılar devrimi önlemek bir yana, devrimi hızlandırıyor. İşçi ve emekçilere dönük yapılan saldırılar, sermaye sınıfının 12 Eylül faşist darbe koşullarında bile el sürmeye cesaret edemediği Tazminat hakkı üzerinden gitmekte ve giderek genişlemektedir. Eğer sermaye sınıfı bugün bu saldırıları yapıyorsa bu cesaret kazandığından değil, başka seçeneğinin kalmamış olmasından kaynaklıdır. Kapıda ki kriz ise cabası. Öğrenci gençlik bu durumda işçi sınıfının yanında, ondan bir an bile kopmadan mücadelesini ve taleplerini birleştirmelidir. "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" anlayışıyla hareket etmelidir. Tıpkı Fransız liseli öğrencilerin yaptığı gibi "İşçi Sınıfının Askerleriyiz" bilinciyle hareket etmeli ve sokaklarda emeğin iktidarı için mücadele vermelidir. Bugün öğrenci gençliğin geleceğini kazanma mücadelesi işçi sınıfıyla birlikte yürütülen mücadele ile olanaklıdır. Çünkü emekçilere dönük yapılan bu saldırılar, kapitalizmde geleceği kararan gençliğin iyice umutlarının tükenmesi anlamına gelmektedir.

Kürt halkının özgürlük mücadelesi ileri boyutlardadır. Türkiye ve Kürdistan devriminin şu an en hareketli, mücadelecisi ve örgütlü kesimidir. Bu nedenle öğrenci gençlik ezilen bir ulus olan Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı mücadelesini sonuna ka-

dar desteklemeli ve gerçekleşmesi için mücadelesini yükseltmelidir. Çünkü aynı kapitalist sömürü altında yaşama ve aynı faşist devletin baskı ve katliamına maruz kalan Türk, Kürt ve diğer ezilen ulusal topluluk gençlerinin mücadelesi ortaklaşmıştır. Özellikle Türk ve Kürt gençliğinin birlikte yürüteceği mücadele faşizmin saldırılarını boşa düşürecek ve devrimin bu en hareketli gücü ile birlikte birleşik devrim zafer kazanacaktır. Bugün öğrenci gençlik, geleceğini kendi ellerine alması için ezilen ulus olan "Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin hakkı"nı tanımalı ve bu hakkın gerçekleşmesi için mücadele etmesi gerekir. Üniversitelerde ve liselerde ortak yürütülen mücadeleler, mücadele birliğinin örüleceği bir başka alan olacaktır.

Ve son olarak Emperyalizmin işbirlikçi kapitalistlerle girişmek niyetinde oldukları yeni emperyalist savaşlara karşın, burada öğrenci gençlik "Emperyalist Savaşı İç Savaşa Çevir" politikasını izlemelidir. Çünkü gençlik geleceğini ancak emperyalizmin kanla boğma planlarını boşa düşürerek ve kendisi gibi geleceği karartılan diğer ulusların gençliği ile enternasyonal dayanışma içerisinde olarak güvenceye alabilir. Bunun dışındaki her yol; gençliği daha fazla karanlığa ve çıkarlarına uygun olmayan savaşlara sürüklenmekten başka bir sonuç getirmeyecektir.

Üniversiteli, Liseli Gençlik

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) sizleri komiteler tarzında örgütlenmeye ve DÖB saflarında bu politikalarla mücadele etmeye çağırıyor. Deniz'lerin devrimci davasını sürdüren DÖB, devrimci gençliğin militan mücadelesini yükseltme çağrısında bulunur. Kapitalizmin iflas ettiği bugün, öğrenci gençlik aydınlık geleceğe yalnızca sosyalizmde ulaşabilir.

Devrimci gençliğimiz; bir avuç burjuva asalağın geleceğimizi ve dünyamızı kararmasına izin vermeyelim! Kapitalist dünyayı, bir avuç burjuvanın başına yıkmadığımız sürece, gençlik asla özgür olmayacaktır. Ve bugün devrim günceldir, sosyalizm güçlüdür! Devrime hiç olmadığımız kadar yakınız. Devrim İçin İleri!..

**DEVİRİM GÜNCELDIR, SOSYALİZM
GÜÇLÜDÜR!
DENİZLERİN YOLUNDA
DÖB SAFLARINA!**

DÖB/ Devrimci Öğrenci Birliği

DÜNYA'DA EKONOMİK KRİZ VE DEVRİM

Ulaş Devrim Bahar

Dünyayı yeniden kriz tartışması sarıp sarmaladı.(Aslında hiç bitmemişti, 2008'deki krizden düzeldik diye çıkanlar da dahil, bütün kapitalist merkezler, yeni bir kriz dalgasının korkusuyla önlemler almaya başlamıştı.) Kapitalist dünyanın bir numarası ABD'de yapılan borç sınırının arttırılıp arttırılmaması tartışmasına bakan "uluslararası uzman" kişiler yeni bir ekonomik krizin kapıda olduğunu söylemeye başladılar. 1990'lı yıllarda "Tarihin Sonu"nu ilan edenler, bugün kapitalizmin sonunu tartışmaya başladılar. Ama bu noktada değinmeden geçemeyeceğiz. "Bizim" başbakan da varsın takılsın kendine. "Bu kez teğet bile geçmeyecek" Doğrudur, "sayın" başbakan diyorsa sorgulamamak lazım. Başbakanın sözlerine kargalar bile göbeklerini tutarak güler. Neyse başbakanı bu konudaki umutsuz çabalarıyla yalnız bırakıp dünyadaki krize ve nedenlerine bakalım.

Yakın zamanda kriz lafını ABD'nin yasal borç sınırını arttırıp arttırmaması tartışmasında yeniden duyduk. (Aslında dediğimiz gibi hiç bitmeyen sürekli konusu edilen bir konuydu) ABD'nin toplam borç miktarı Amerikan yasalarına göre sınıra dayanmak üzere. Daha sonra da ABD'nin kredi notu düşürüldü. (Bu ABD tarihinde ilk kez oluyor) Dünyanın bir numarasında neler oluyordu böyle? Elbette ki süreç böyle başlamadı. Emperyalist-kapitalist sistemin baş temsilcisinde yaşanan sıkıntılar, özünde emperyalist-kapitalist sistemin sonunun gelmesinden başka bir şey değil.

Kısa süre önce, 2008 yılında Mortgage krizi ile başlayan dünya ekonomik buhranı, dev tarihi bankaları, uluslar arası tekelleri ve ülkeleri batırmaya başladı. Birçok ülke de bu noktaya doğru gidiyor. Bu sırada da tarımsal bir kriz patlak verdi.

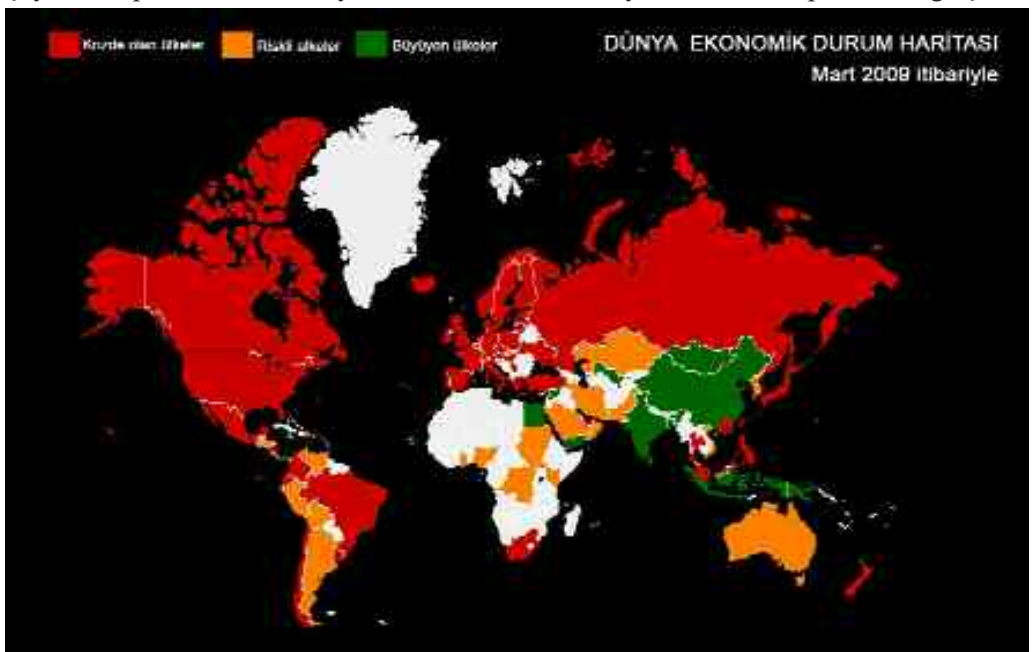
2008 yılında patlak veren krizin arkasında neden olarak herkes, kapitalistlerin büyük kazançlar elde ettiği finans sisteminin çökmesini gördü. Karşılığı bile olmayan hayali paralarla sürekli şişen balon patlamıştı. Bir Finans krizinden bahsederken kapitalizmin sonununu tartışmak, Marks'ı hatırlamak, "Marx haklıydı" demek başka gerçeklere işarettir. Burjuva ekonomistleri böyle söylettiren gerçek şudur: Kapitalist üretim biçimi, artık kapitalizmin sonunu getirmiştir ve kapitalizmi sınırlarına dayandırmıştır. Fakat bu gerçe-

ğin dışında, yaşananlara sürekli bu finansal bir krizdir, ya da aşırı üretim krizidir vs. demek bir aldatmacadır. Aslında kapitalizmin yaşadığı krizlerin temelinde yatan; yoksulluğu sürekli geniş emekçi kitlelerin elinde toplayıp büyüten, zenginliği ise sürekli bir avuç tekelin elinde toplayan kapitalist üretim biçiminin kendisidir. Bu nedenle kapitalizmde kriz yapısaldır. Ve devlet erkanından, burjuva ekonomistlere, hatta reformist ve oportünist hareketlerin değerlendirmelerine kadar hepsi, bu gerçeğin üstünü örtmek içindir. Çünkü kapitalizm artık sınırlarına gelip dayanmış ve çöküş sürecine girmiştir. Artık bundan sonra kapitalistler arası rekabet, Mortgage krizi ya da aşırı üretim krizi, ne denirse densin bu gerçek aklımızdan bir an olsun çıkmamalıdır.

Bir kapitalist insanların ihtiyaçlarını düşünerek üretim yapmaz, onun esas derdi artı- değer elde etmektir. Fakat kapitalizmin sürekli genişletilmiş yeniden üretim yapması da gerekir, yoksa sermayesini büyütmez. Ama burada şöyle bir sorunla karşı karşı ya ki bu onun çözebileceği bir sorun değil ve bizim de üstünden atlama- mız gereken bir sorun. Kapitalizmde sürekli sömürülen, açlığa ve yoksulluğa itilen geniş emekçi yığınların, aynı zamanda da alım gücü sürekli düşer. Oysa pazara sürülen metaların (satılmak üzere üretilmiş olan mallar) pazarda alıcı bulması gerekir, yoksa artı- değere dönüşemez ve kapitalistin ürettiği mallar elinde kalarak krize girer. Pazar metalarla doluyken, geniş emekçi yığınlar, yoksullukla ve açlıkla pençeleşir. İşte kapitalist sistemin krizlerinin temelinde yatan gerçek budur. Bu gerçeği doğuran şey ise; Kapitalist özel mülkiyet sistemidir.

Yani burjuvalar üretim araçlarına sahipken, emekçiler bunlardan yoksun olarak sadece emek-güçlerini satarak geçimini sağlarlar. Kapitalizmin gelişmesiyle birlikte kapitalist özel mülkiyet ile üretimin toplumsal karakteri arasındaki çatışma hat safhaya ulaşır. Sonuçta kapitalizm gerçekte hiç çözemeyeceği sorunlarla yüz yüze gelir. Bu sorunların gerçek çözümü kapitalist özel mülkiyet sistemini ortadan kaldırmak, toplumsal mülkiyet sistemini kurmaktır. Yani kapitalizmi yıkmaktır. Burada bir şeye daha değinmek gerekir, bazıları yaşanan krizleri ve yoksulluğu, kapitalistlerin üzerine atarak, sorunu kapitalistlerde görerek, "Krizin Faturası Kapitalistlere" sloganını ortaya atıyorlar. Bu kesimler yaşanan krizlerde kapitalist üretim biçimi gerçeğini görmezden gelerek, dogmatik hareket ediyorlar. Ve emekçilere, gençliğe yanlış hedef göstermiş oluyorlar. Tüm bunlar kapitalistin ne sadece hırsından ne de kötü niyetinden kaynaklanır bunlar kapitalist üretim biçiminin kendisinden kaynaklanır. Bilimsel olan budur. Marksizme Leninizme uygun olan tespit budur.

2008 krizine dönersek orada kapitalistlerin kazanç yollarının giderek tıkanı- ğını ve sistemin tamamen işlemez hale geldiğini görmüş oluruz. Kapitalist açı- sından artı- değer elde etmenin bir ara aşaması olan üretim her zaman onun sırtında bir kambur gibidir. O her zaman paradan para kazanmayı tercih eder. Bu noktada hızla gelişen banka sistemi ve onun bugün ulaşmış olduğu düzey de kapitalistin ihtiyacını karşılamaz hale gelmiştir, onun çöküşünü hızlandırmaktadır. Sistem öyle hallere geldi ki bu yolla kazanılan paralar ne gerçek-

te var ne de bunların piyasada karşılığı. Paralar sadece banka hesaplarında ve sanal ortamda. Ama bu balon da kendi sınırina dayandı. Kapitalistlerin balonu daha fazla büyüyemez hale geldi. İşte tam bu anda patladı kriz. Hedge Fonları yani büyük sermaye sahiplerinin hiçbir yasal ve kurumsal sınır tanımadan dünyanın her yerinde spekülasyon yaratma araçları battı. Burayla sıkı bağı olan inşaat sektörüne sıçradı kriz. Mortgage krizi insanları evlerinden etti, inşaatlar durdu, konutlar çürümeye terk edildi. Bu sırada da tarım çöküşün eşiğine geldi. 37 ülkede açlık ayaklanmaları patlak verdi. Dev bankalar iflas etti, bir kısmı da büyük zararlar açıklayarak iflasın eşiğinde olduklarını söylediler. Koca General Motors, Amerikan hükümeti tarafından kurtarıldı. Büyük paralar tekellere aktarıldı. 1929 krizinden büyük bir krizdi bu. Artık devlet müdahalesi krizi daha da büyütmekten ve çöküşü azıcık uzaklaştırmaktan başka işe yaramıyordu. Tekeller iflas eder de onların “kolektif otlama alanı” devletler durur mu? İzlanda, İrlanda derken Yunanistan, İspanya, Portekiz... İşte böylece

2008’deki kapitalizmin tarihinin en ağır buhranı tüm dünyayı sarstı. Ve kapıdaki krizin bundan çok daha ağır olacağı aşikar.

Dünyayı saracak ekonomik krizi ve bunu izleyecek politik krizde kapitalizmin sonunu gören emperyalist-kapitalist ülkeler (Ne acı daha on yıl önce değil miydi “Tarihin Sonu”nu ilan eden bu beyler) başlarında ABD kendi varlıkları için bağımlı ülkelere tam ilhakı ve bu ilhakın sonuna kadar vardırılmasını istediler. Bu da bağımlı ülkelerin yıkımına yol açtı. Küçük üreticiler battı, işçi sınıfının ekonomik ve sosyal hakları budandı. Kontrol edilemeyen ekonomik alanlardaki şirketler, üreticiler ya batırıldı ya da kontrol altına alınıp hizaya getirildi. Sistemin zayıf halkaları kopmaya başladı. Kapitalistler son dönemde yaşananlara karşı – mesela Yunanistan batmak üzere- para aktarma yolunun işe yaramadığını ve sadece “acı sonlarını” yaklaştırdığını görerek yeni yollar aramaya başladılar. İşte 2008’de yaşanan yüzyıllık krizi daha bitmeden etkileri silinmeden yenisi geldi. Hem de öncekini aratacak cinsten. Artık tekeller değil ülkeler batıyor. Hem de bağımlı

lı ülkeler değil, emperyalist ülkeler çöküşün eşiğinde. Kapitalizm için artık tehlike çanları çalıyor. Artık ne yaparsa yapsınlar yaşanan süreç bizleri sosyalizme götürecektir. Artık kapitalizmin sıçramalı çöküş dönemindeyiz. Bu bir “Yeni Evre”dir. Sosyalizm bize her taraftan gülümsüyor. Londra’da ve İngiltere’nin diğer şehirlerinde yaşananlar bize devrimin ve sosyalizmin kendisini nasıl dayattığını gösteriyor. “Avrupa’da bir hayalet dolaşüyor- Komünizm hayaleti” Hem de bu hayalet dünyanın her yerinde artık. Dünya halkları bu süreci zafere –özgürlük çağına- taşıyacak bilince, deneyime ve yeteneğe sahiptir. 2008 Krizinin ardından Avrupa’yı kasıp kavuran eylemlerin arkasında Arap devrimleri yaşandı, Bakalım şimdi devrim yangını neler saracak. Ama bizler şimdiden buna hazırlanmalıyız. Gün devrim için savaşmanın zamanıdır, sosyalizm bizlere uzanıp alabileceğimiz kadar yakın. Hazırlıklarımızı yapma ve savaşı zaferle taçlandırmak için ileri işçiler, yoldaşlar ileri!

GENÇLİK DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK

5 Ocak’ta ODTÜ’den AKP genel merkezine yürümek amacıyla “Başkaldırıyoruz” adlı bir eylem örgütlenmiş, kitlenin yürümesine izin vermeyen polis gaz bombaları ve tazyikli sularla saldırmış ve çatışma çıkmıştı. Bu olaylar üzerine Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı soruşturma başlatmış ve 117 öğrenciye 10 yıla varan hapis istemiyle dava açılmıştı.

Bu davanın ilk duruşması 13 Eylül tarihinde yapıldı. Davaya ilişkin Devrimci Öğrenci Birliği, saat 12.30’da Ankara Adliyesi önünde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya EHP ve Kızılbayrak da destek verdi. Açıklama boyunca “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Gençlik Devrimle Özgürleşecek!”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!” sloganları atıldı.

“ODTÜ önünden AKP Genel Merkezi’ne yürümek isteyen yaklaşık 500 kişilik öğrenci kitlesine polis izin vermeyerek saldırı

mişti. Ankara’nın a-yazında uzun süren çatışma boyunca sayısı 2200’ü bulan çevik kuvvet polisi, panzer ve tomalarıyla öğrencilerin üzerine tonlarca su sıkarak yüze yakın gaz bombası atmış, devrimci-ilerici öğrenciler ise gösterdikleri ileri mücadeleye hafıza-

lara kazınmıştı.

“Gençliği zindanlara atarak durdurmaya çalışıyor devlet. (...) Faşist devlet korkuyor. İşçilerden, emekçilerden, gençlikten, yoksul Kürt halkından korkuyor. 5 Ocak’ta polis barikatlarının üzerine yürümekten geri durmayan öğrencilerden korkuyor. Korktukça saldırıyor. Gelişen devrim mücadelesinin önünü gazıyla, copuyla, ordusuyla, polisiyle, mahkemeleriyle, zindanlarıyla keşebileceğini zanneden, ülkelerimizi yönetemeyenler yanılıyor.

Faşist devlet şunu sakın aklından çıkarmasın: devrim ateşiyle yanıp tutuşan genç yüreklerimizi asla teslim alamayacak. Özgürlük çığlığıyla sokakları inleyen Kürt halkını asla teslim alamayacak. Zindanlardaki devrimci tutsakları asla teslim alamayacak. Fabrikalarda, tarlalarda yaşamı pahasına çalışan, ilişkilerine kadar sömürülen ve faşist devletin mezarını kazmaya başlayan işçileri, emekçileri asla teslim alamayacak” denildi.

Açıklamanın ardından, davanın tutuklu öğrencilerle sürecektek olan kısmına katılındı. Dava, ifadelerin ardından 14 Aralık tarihine ertelendi. Davanın bitmesinin ardından tutuklu öğrencilerin Sincan F Tipi zindanına yollanacağı yere geçti kitle. Öğrencilerin ailelerinin ve arkadaşlarının görmesine mani olmak için araçlara binilen yeri diğer araçlarla kapatan jandarmaya aileler tepki gösterdi. Tutuklu öğrenciler araçlara bindirilirken sık sık “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur!”, “Devrimci İrade Teslim Alınamaz!”, “Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz” “Gençliğin İsyanı Yargılanamaz” ve “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganları atıldı. Tutsakların gitmesinin ardından kitle dağıldı.

Devrimci Öğrenci Birliği - Ankara

*Süt kokamayan bebeklere...

İki çocuk var bu fotoğrafta. Kısacık yaşamı kısa bir mezara sığdırılmış Kübra bebek ve yanı başında abisi... Düzenin yaşatmayı beceremediği bir bebeğin hikâyesi.

Ölmek diyordu çocuk... Ölmek... Ve avucundaki duayla, tanrıya karışırken kardeşi, annesi ona ölümü anlatıyordu. Ölmek diyordu çocuk. Ölmek... "Kardeşim büyüdü mü ki ölecek kadar" Ve anne susuyordu. Bazı zor sorular vardır ki cevapları yakar insanları. Susuyordu anne. Yanıyordu cevaplar, yanıyordu anne. Ve çocuk konuşuyordu.

"Özliyorum anne onu. Hem de çok. Duyuyor mudur beni? Hani toprak oldu ya üzeri. Belki toprak kulaklarına da kaçmıştır. Ama duyar değil mi anne, duyar. Hani ninem anlatırdı hep. Bulutlardan bakarmış her ölen, ardında bıraktıklarına. Bulutlar uzak mı anne? Ve bağırsam sesim yetişir mi oralara? Hangi bulutta kardeşim? Ve topraktan buluta nasıl karışır insan? Biliyor musun hemen buluyorum kardeşimin mezarını. Burada hep aynı boyda mezarlar. Bir tek kardeşiminki hariç. Bir tek o küçük anne. Bir tek o küçük... Neden anne. Küçük ölenlere neden küçük mezar yapıyorlar? Neden anne?"

"Şimdi gömüyoruz ya kardeşimi... Üzerine o kadar çok toprak atıyorlar ki... Neden biliyor musun anne? Ben biliyorum. Büyük bir devletiz ya hani, milli gelirimiz artıyor hep. Dalgalanıyor bayrağımız... İşte biz o bayrağın ardında kalanlar... Açlıktan ölen kardeşimi uğurluyoruz toprağa. Tanrıların ve yalanlarının ortasında bir gerçekçi anne. Ve bu gerçekten utanıyorlar. O yüzden o kadar çok toprak döküyorlar kardeşimin üzerine."

Susuyor anne ve kanıyor. İçinde saklı acıları yaralarından dökülüyor. Söz oluyor acılar. Söze geliyor. Çılgılık oluyor bir annenin acıları. Ve dolduruyor sayfalari.

"Her bebek bir ninniyle büyür. Bebeğim hangi ninniyle büyüteyim seni? Beşiğinde ağıt kokusu. Söyle hangi ağıda sığdırayım acımı? Sen ne zaman büyüdüğün ölümü kucaklayacak kadar? Kucaklarım doymamışken sana... Nasıl kucaklar seni ölüm? Bebeğim nasıl doldurayım senin boşluğunu? Bebeğim kaç damla süttü sana bulamadığımız? Ve baban... Tıpkı oyuncakların gibi... Bir bacağı eksik... Ama hayat oyun değil bebeğim. Dizimizde salladığımız her bebek büyümüyor işte. Pembe elbiseni çıkardık. Toprağın rengini giyindin bebeğim. Sen öldün. Sustu koskoca bir ülke. Büyüyen bir ülke... Belki sadece yalanlardı büyüyen. Bebeklerin bile büyümediği bir ülkede sadece yalanlar büyümüş."

Sustu anne. Bir bebek ağladı sokakta. Bebeği düştü aklına. "Kızım da böyle ağlardı." Düşünüyordu anne. Ve ben tanıdım o anneyi gözlerinden. O bebeği de tanıdım, minik mezarından. Damla bebek gibiydi o da. Ve ben tanıdım onları. Ve ben dua bilmem. Ağlamayı bilirim çocuk. Ve ağladıklarım söz olur düşer beyaz kâğıda.

"Yasaların, yalanların ve tanrıların ülkesi... Sen yendin onları topraktan elbisenle. Yendin onları... Ve öylece baktılar sana. Ve öldü onlar. Yasalar, yalanlar ve tanrılar öldü. Bak büyüyor kavgamız. Umut büyüyor. Boş midemizde büyüyor devrim. Yalanlar onların yarınlar bizim. Çocuğum hayatı kötü belleme. Kazanınca kavgamız. Sen bir daha doğacaksın annenden. Ve ben abin olacağım. Çocuğum hayatı açlık belleme. Biz kazanınca, sen bir daha doğacaksın. Ve ben abin olacağım. Ve bir gün doğumu ellerini tutacağım ve mutlu çocukları olacağız zamanın. Çocuğum hayatı kötü belleme..."

Tarih acıları unutmaz. Kanasa bile, her sorunun bir cevabı vardır. Ve cevabı

bir kakanayan bir soruda susuyorsa insan suçludur. Ve susan herkes ortak olur suça. Ve tarih hep susmayanları yazar.

CİRAN

DEVİRİMCİ TUTSAKLARIN SABRI TAŞMIŞTIR

Cezaevlerinde uygulanan hukuksuzluklar, hak gaspları hız kesmeden sürüyor. Bunu protesto etmek için Urfa E Tipi Kapalı Cezaevi'nden TKEP/L ve PKK Davası Tutsakları, bir mektup yazarak durumu protesto etmişlerdir. Bu mektubu yayınıyoruz:

İçine girdiğimiz devrimci süreçte her yönüyle sıçramalı bir çöküş aşamasında olan devlet, çaresizlik içinde pervasızca yoksul emekçi halklarımıza saldırmaktadır. Her gün katlanarak büyüyen devrimci kitle eylemleri karşısında korkuya kapılan sermaye güçleri devrimci mücadele alanlarına yönelik bu saldırılarında, devrimci durum karşısında devrimci kitle hareketine karşı ne kadar acımasız ve insan dışı olabileceğini belli etmektedir.

Cezaevleri, büyüyen devrim karşısında, halkı öncüsüz bırakmak, devrimcileri "yıldırım, sindirmek" için kullandığı araçları"dır. Devrimi yenme, halkı sindirme ütopyasıyla salyaları akan burjuvazi bu nedenden dolayı cezaevlerine özel olarak "önem" vermektedir.

Cezaevlerine yönelik, normal dönemlerde sürekli olan saldırılar, devrimci durum dönemlerinde sıklaşmakta, yoğunlaşmaktadır. Yer yer şiddet boyutu olan bu saldırılar zindan tarihinde "ne ilktir, ne de son" olacaktır. Tarihi toplumlar tarihi kadar eski olan zindanlarda egemenlerin baskısı, zulmü hiç eksik olmamıştır. Yakın bir zamanda 19 Aralık 2000'de devrimci tutsaklara yönelik "içeriye bitirmeden, dışarıyı bitiremeyiz" denilerek girişilen katliam devletin devrimcilere, yoksul halklar karşı ne kadar acımasız olduğunun kanıtıdır. 19 Aralık'ta görüldü ki, devlet, dışarıdaki devrimci durumun "bitirilebilmesi" için "cezaevlerindeki devrimin

bitirilmesi" politikasıyla hareket etmektedir. Bu nedenle saldırılar tutsaklara değil, halkadır, devrimedir.

Bugün de bu saldırılar yoğunlaşmakta devrimci tutsaklar devletin fiziki, psikolojik saldırılarına maruz kalmaktadır. İşte bunun en açık örneklerinden biri, Urfa E Tipi Cezaevi'dir. En başta belirtmek gerekir ki, Urfa Cezaevi her ne kadar E tipi gibi görünse de şu anki sistemi F tipinden daha kötüdür. Çünkü E tipindeki koğu sistemi bozulmuş, koğuşlar küçük odalara çevrilmiş, havalandırma ise beton duvarlarla küçültülmüştür. Devlet burada devrim-

cileri birbirinden izole etmek ve daraltma ve "nefes kesme" politikası izlemiştir.

Sermaye devletin piyonları cezaevi yönetimi ve cezaevi savcısı her türlü meseleyi keyfi olarak sorun haline getiriyor. Akıl almayacak uygulamalarla devrimci tutsakların adeta sabrını sınamaktadır.

İşte cezaevindeki uygulamalardan birkaçı:

1- Dergi ve kitaplar içeriye yasaklı

diye alınmamaktadır. Neredeyse bütün cezaevlerine alınan yasal "savcılık izni" "Azadiya Welat" gazetesi alınmamaktadır. Mücadele Birliği dergisi ya verilmemekte ya da çok geç verilmektedir. Azadiya Welat'ı defalarca hatırlatmamıza ve infaz hakimliğinin "girebilir" kararına rağmen cezaevi savcısı önce "inceleyeceğiz" diyerek sonra "yasak" diye cevap vermiştir. Bu karar tamamen keyfidir. Mücadele Birliği dergisi ise 2 haftalık yayın yapan bir dergi ama, her dergi ayda bir geliyor. Cezaevine girişte imza attırılıyor, fakat odalara verilmesi 1 haftayı buluyor. Bunun yanında bir çok yayın verilmiyor.

Kitapların girişinde sorun çıkartılıyor. Ailelerin cezaevine bizzat getirdiği kitaplar alınmayarak "kargoyla gönderin" deniliyor. Kargo dışında getirilen kitaplar geri çevriliyor.

2- "Yaralama riski var" denilerek metal tabak ve kaşık içeri alınmıyor. Bundan dolayı kanserojen madde içeren kullanıma elverişli olmayan plastik kaşık veriliyor (Kantinde satılıyor) Halbuki bıçak, cam gibi kesici aletleri içeri almıyor.

3- Odalara sular keyfi olarak günün belirli saatlerinde veriliyor. Sıcak su ise sadece hafta içleri 1,5 saat veriliyor. Hijyen

açısından bir çok sorunu getiren bu uygulama tamamen keyfidir.

4- "Yasayla" belirlenmiş haftada 10 saat olan atölye, ortak alan hakkımız haftada sadece 1 saat yapılmaktadır. Bu bir saati de yer yok gerekçesiyle havasız, loş bir ortamda geçiriyoruz. Hiç irtibatımızın olmadığı diğer odalardaki arkadaşlarla bu mekanda birbirimizi anlama, zaman geçirme gibi bir olanağımız yoktur. Zaten ortak alana da yer yok gerekçesiyle 6-8 kişilik gruplar halinde

çıkıyoruz. Ve çıktığımız arkadaş listesi hep sabit tutulmakta. Yasalarla sabitlenen 10 saat hakkımızı hatırlattığımızda ise “Yasa iyi halliler için” diye cevap verilerek bu sistem elemanlarının devrimcilere bakış açısını ortaya koymaktadır.

5- Tüm bu koşullardan dolayı hastalanan tutsaklar, revire çıkarılmamaktadır. Yazılan onlarca dilekçenin ardından haftalar sonra çıkarılmakta ve her hastalığa verilen ilaç “ağrı kesici” olmaktadır. Ayrıca şu an Riha Cezaevi’nde bulunan felçli ve ihtiyaçlarını tek başına gideremeyen sağlık durumu gittikçe kötüye giden devrimci tutsak Ramazan ÖZALP, bu koşullarda ölüme terkedilmiştir. Hediye AKSOY, Abdülsamet ÇELİK ve bir çok devrimci tutsak hasta gibi Ramazan ÖZALP de hastalığına tedavi yapılmadığı yetmiyormuş gibi bu koşullarda işkence yapılmaktadır.

6- Görüş günlerinde, görüşçüler saatlerce Riha’nın 45 derece sıcaklığında bekletildiği yetmiyormuş gibi tacize varan aramalardan geçirilmekte. Tutsak ailelerinin üzerinde psikolojik baskı oluşturmak için her türlü zorluk çıkartılmaktadır. Bu duruma itiraz eden ailelere ise “Bir daha gelemezsiniz” denilerek, kötü davranılmaktadır. Ailelerimizin getirdiği ihtiyaçlarımız içeri alınmamakta. Gerekçe ise “Kantinde var” gösterilmektedir. Kantine fiyatları ise normalin 3-4 kat üstünde tutulmaktadır. Yönetim cezaevine tam bir market tutsaklara ise müşteri gözüyle bakmaktadır.

7- Kendi hukuklarında bile mevcut olan yemek ölçüleri yapılan yolsuzluklar neticesinde sürekli aynı ve hijyenik olmayan yemekler çıkmaktadır. Yemeklerde, içinden haşere çıkacak kadar hijyen sorunu vardır. 6 aydan fazla burada olan tutsaklar yemeklerden dolayı mide rahatsızlığı yaşamaktadır.

8- Temel ihtiyaç olan giyim sınırlandırılmakta, eski elbiseler dışarıya gönderilmeden yeniler verilmemektedir.

9- Yaptığımız “resmi” müracaatların evraklarının bir çoğu yerine ulaştırılmadan 1.Müdür ve cezaevi savcısı tarafından “imha” edilmektedir.

10- Tutsaklar görüşlere, avukat görüşlerine, infaza giderken aynı koridorda 3-4 defa aranmaktadır.

İşte cezaevinde insanlık dışı uygulamalardan “birkaçı”... Bütün bu sorunlara devletin son süreçteki Kürt halkına ve devrimcilere yönelik saldırılarında tutuklanan yüzlerce, binlerce insan dolayısıyla cezaevinin dolması da ayrı bir sorundur.

Bütün bu sorunlara 4 kişilik odalarda 15-20 kişi kalmak da eklenmekte, sorun çığırından çıkmaktadır. Yine adli tutsaklarla beraber 276 olan cezaevi kapasitesi şu an 1000 kişiyi geçmiş durumda. Adli tutsakların durumu da ha keza böyledir.

Ama bilinmelidir ki, eğer kısa bir sürede bu koşullar düzeltilmezse cezaevinde ciddi sorunlar çıkabilir. Devrimci tutsakların sabrı taşmıştır. Bütün bu insanlık dışı, vahşet uygulamalar bir an önce düzeltilmeli ve devrimci tutsakların sabrı daha azla sınırlanmamalıdır.

Bütün bu koşulları yaratarak devrimci tutsakları yıldırma, sindirme gibi hayallere kapılan sermayenin bu piyonları bu rüyadan uyanmak için Türkiye ve Kürdistan zindan tarihine bakabilir.

**Urfa E Tipi Kapalı Cezaevi’nden
TKEP/L ve PKK Davası Tutsakları**

KÜRT GENÇLERE DÖNÜK FAŞİST SALDIRILAR

Devlet yetkililerinin Kürt halkına yönelik ırkçı, hedef gösterici sözleri üzerine birçok yerde faşist gruplarca yapılan saldırılara ve linç girişimlerine her geçen gün bir yenisi ekleniyor.

1 Eylül Dünya Barış Günü kutlamalarının yapıldığı illerden İstanbul, Mersin, Van ve Bursa’da halka dönük polis ve ırkçılar tarafından çeşitli saldırılar gelişirken, aynı gün İzmir’in Selçuk İlçesi’nde de 5 Kürt genci ırkçı bir grubun saldırısına maruz kaldı. Gittikleri denizden dönen Kemal Ünsal, Orhan Yakal, Mahsum Esen, Azad Esen ve Ömer Sezak adlı Kürt gençlere ilçeye bağlı Zeytinli Köyü’nde bir markette alışveriş yaparken, ırkçılar tarafından sözlü sataşmada bulundu. Grubun sözlü sataşmasına karşılık vermeyen gençler, evlerine gitmek üzere motosikletlerine binerek Torbalı’ya doğru gitti.

Bu sırada bindikleri taksilerle gençlerin peşine düşen saldırgan grup, bilinçli olarak çarptıkları motosikletlerin üzerindeki gençleri yere düşürdü. Çarparak yere düşürdükleri gençleri yakalayan saldırganlar, gençlere satır, zincir ve sopalarla saldırmaya başladı. Feci şekilde dövülen gençlerden 4’ü saldırganların elinden kaçarak kurtulmayı başarırken, kaçmayı başaramayan Kemal Ünsal isimli genç saldırganlar tarafından öldüresiye dövüldü. Saldırganlar, öldüresiye dövdükleri Ünsal’ı öldü zannederek kaçarak uzaklaştı. Uzun süre ağır yaralı olarak yerde baygın halde yatan Ünsal, tesadüf eseri yoldan geçen bir aile tarafından bulunarak, hemen hastaneye kaldırıldı.

Saldırganların elinden kaçarak kurtulmayı başaran diğer yaralı gençler de bir süre sonra yaralı arkadaşlarının yanına gelmek üzere hastaneye geldi. Yaralı durumda olmalarına rağmen tedavileri tamamlanmadan hastaneye gelen jandarma tarafından gözaltına alınarak Selçuk Jandarma Komutanlığı’na götürüldü.

Burada ifadeleri alınan gençler, saldırıya maruz kalan kendileri olmalarına rağmen bir jandarma komutanının hakaretine maruz kaldı. Jandarma komutanı tarafından “*Şikâyetçi olmaktan vazgeçin yoksa sizin için kötü olur; Motorlarınızı da vermem, şayet şikâyetinizden vazgeçerseniz sizi serbest bırakırım*” şeklindeki sözlerle tehdit edilen gençlerden Azad Esen, “*Bunları nasıl söylersiniz Mağdur olan biz olurken, onları nasıl koruyabilirsiniz*” diyerek komutana tepki gösterdi. Tepki gösteren Esen, bir komutan tarafından darp edildi. Olay sonrası gençlerin karakola gelen ailelerine de hakarete bulunuldu. Hem ırkçı grubun hem de jandarma komutanının tehdit ve saldırısına maruz kalan 5 genç, İHD İzmir şubesine başvuru yaparak, hukuki yardım talebinde bulundu.

YA DEVRİM

Dünya'daki gençlik eylemleri ve gençliğin genel olarak eylemlere olan katılımı gösteriyor ki, Emperyalist- Kapitalist sistemin gençliğe verebileceği hiç bir şey yok. Çünkü gençlik eylemlerinde görülen temel odak noktası "Geleceksizlik", "İşsizlik" vs. Türkiye ve K. Kürdistan gençliğinin de temel sorunu bu: Geleceksizlik ve işsizlik. Türkiye tekelci kapitalizmi ayakta kaldıkça da, bu sorun katlanarak devam edecek.

Son dönemde öğrenci gençlik, harçlardan tutun da, sınavlara, üniversite içerisinde yaşanan soruşturmalara, polis ve sivil faşist saldırılara karşı pek çok eylem gerçekleştirdi. Bu eylemlerde de gençlik devrimci pratiğini gösterdi ve devrimci ruhun ona kazandırdığı güçle sokakta yerini aldı. Bu eylemlerde reformist ve oportünistler, süreci geri döndürmeye çalıştıysa da gençliğin devrimci ruhunu ve devrimci eylem isteğini yok edemedi.

Gençliğin bir başka kesimi olan işçi gençlik ise, işsizler ordusunun büyük bir bölümünü oluşturuyor. Gençliğin %23. 7'lik kısmı işsiz. Üstelik bu sadece kayıtlı olan kesimi, bir de kayıt dışı olanları eklersek, oranın artacağına kuşku yok. İşsizler içerisinde ise önemli derecede üniversite mezunları var. Gençliğin her iki kesiminin de karşı karşıya kaldığı bu sorunların ortak sonucu şu: Kapitalizmde gençliğin geleceği yok!

Savaş Ve Devrimci Gençliğin Tavrı

Arap halklarının devrim ateşi sınırlarımıza dayandıktan sonra, emperyalistlerin sadık hizmetçisi Türkiye tekelci kapitalist sınıfı, Suriye'ye karşı savaş anlamına gelen tavrı ve söylemleriyle, emperyalizmin bölgedeki jandarmalık görevini üstleneceğini söylemiş oldu. Emperyalizmin, devrimlerle çalkalanan Arap coğrafyasında, devrimlerin ve devrimci ayaklanmaların sonuçlarını çalmak ve karşı-devrim üstleri kurmak adına yaptıkları bu saldırılar; kapitalizm-

Suriye'ye ilişkin olası bir savaşta "emperyalist savaş iç savaşa çevir" anlayışıyla mücadeleyi büyütmek gerekir. Çünkü bu savaş emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarınadır. Suriye halkıyla gerçekten bir dayanışma, Lenin'in dediği gibi lafa değil, söze değil, eyleme dayanır. Olası bir savaş durumunda Türk, Kürt ve diğer ezilen ulusal toplulukların gençliğinin izlemesi gereken politika burjuvaziye karşı savaş bu topraklarda büyütmek olmalıdır.

de gençliği bekleyen sonu da gösteriyor.

Bu son, savaşan ülkeler gençliği için son derece yıkıcı ve acıdır. Çünkü savaş demek, ölüm, kan ve göz yaşı demektir, açlık ve sefaletin üst seviyelere çıkması demektir vs. Tabii Türkiye'nin Suriye'ye karşı girişeceği olası bir savaşta, bu Türk-Kürt halklarını ve gençliğini doğrudan etkileyecektir. Böylesi bir durumda Türk, Kürt ve diğer ezilen ulusların gençliği ne yapacaktır? Daha dün zamlara, harçlara karşı eylemler düzenleyenler, şifre skandalıyla sokakları dolduran gençlik bu sorun karşısında ne yapacaktır? Gençliğe nasıl gitmeliyiz?

Bugüne kadar gençliği sokaklara döken her ne sebep olursa olsun, bugünkü koşullarda bu eylemlerin çok çabuk devrimci eylemlere dönüşebileceğine, nesnel koşulların her ne sebepten olursa olsun gerçekleşen eylemleri burjuvaziye kıyasıya bir kavgaya dönüştürme po-

tansiyeline işaret etmiştik. Çünkü talepler ne kadar "basit" olsa da, bir kez eyleme çıkıldı mı, işte o zaman burjuvaziye kavgaya her an hazır olunmalıdır. Çünkü nesnel koşullar devrimcidir. Artık bu söylediklerimize bir değil, bin eklemek gerekir. Çünkü başka nedenlerle beraber olası bir savaş, çelişkileri son noktaya kadar taşıyacak ve sokaklardaki eylemlerin önemini bin kat arttıracaktır. Bu nedenle gençliğin sokaklarda eylem halinde olduğu bir dönemde, gençliğe sokaklardan vazgeçmemelerini, devrimci ruh ve enerjiyle, sokakları ısıtmaya devam etmeleri gerektiğini söyleyeceğiz. Ve bu dönemde – şu an olası bir savaş Suriye ile olacağı için- Suriye'nin işçileri, emekçileri ve gençliği ile enternasyonal dayanışma içerisinde olunmalıdır. Peki bu nasıl olacaktır? Dayanışma sözleri ve dilekleri ile mi? Yoksa bugün hiçbir anlama gelmeyen "Savaşa Hayır" sloganıyla mı? Hayır! Leninist gençlik böyle hareket etmeyecektir ve böyle hareket edilmemelidir de. Bu tür davranışlar reformist ve oportünistlere özgüdür. Leninist gençlik Leninist Parti'nin yol göstericiliğinde "emperyalist savaş iç savaşa çevirelim" anlayışıyla hareket edecektir. Neden? Çünkü olası gerçekleşecek bir savaş emperyalist bir savaştır. Bu nedenle olası bir savaşta, bu savaş emperyalistlerin ve bölgedeki işbirlikçi kapitalistlerin çıkarına yürütüldüğü için; Türk- Kürt ve diğer ezilen ulusal toplulukların Suriye halkıyla dayanışması ancak bu politikayla mümkündür. Ve Türkiye tekelci kapitalist sınıfına, onun faşist devletine karşı yükseltilecek bir iç savaş ancak savaşı önleyebilir, ya da emekçilerin, Kürt halkının ve gençliğinin bu koşullardan devrim için yararlanabilmesi bu politikalarla mümkün olabilir. Ki bu Suriye halkıyla da yapılan enternasyonal dayanışmadır.

Burada şuna da değinmek gerekir. Türkiye tekelci kapitalizmi, içeride bir-

M YA ÖLÜM

leşik devrimin güncel olduğu, sertleştiği bir dönemde neden emperyalizmin bu isteğini yerine getiriyor? Çünkü Faşist devlet ve egemen kapitalist güçler bu savaş karşılığında emperyalizmin tam desteğini de alarak, Kürt halkının özgürlük savaşını sona erdirmek üzere Kandil'e yönelik bir imha saldırısının garantisini almış durumdadır. Ramazan bayramı sürerken yapılan hava operasyonları, sınıra yapılan yığınak, İran ordusunun Kandile dönük operasyonunda Türk sabbayların da ölmüş olması gösteriyor ki, faşist devlet emperyalizmin tam desteğini almış, bölgedeki gerici devletlerle ittifaklar geliştirmiştir. Tüm bu hazırlıklar bir imha savaşına dönüktür. İşte burada ezen ulus gençliğine ayrı bir görev daha düşüyor. Ve bu ertelenemez, üstünden geçilemez bir görevdir.

Türkiye ve K. Kürdistan devrimi birleşik karakterli olacaktır. Bu nedenle iki halkın mücadele birliğini oluşturmak ne kadar önemli ise, başta Türk ve Kürt halklarının gençliği olmak üzere, diğer ezilen ulusal topluluklarının gençliğinin de mücadele birliğinin oluşması gerekir. Şu günlerde sınır ötesi operasyonun her an başlanabileceği söyleniyor. Burada Kürt halkının yalnız olmadığını, o nerede dövüşüyorsa onunla birlikte olmak gerektiğini, Kürt gençliği ile mücadele alanlarında birleşmek gerektiğini söylemeliyiz. Bu Leninist gençlik açısından ertelenemez bir görevdir.

Emperyalist kapitalist dünya büyük bir çöküş yaşıyor, burjuvazi bu çöküşü önlemek adına insanlığı, doğayı ve dünyayı yok edebilecek bir savaş başlatmış durumda. Buradan çıkılacak bir orta yol yok. Gençlik açısından da sorun öyle. Artık "Ya Devrim Ya Ölüm" sınırında bulunuyoruz. Yani ya dünya halkları kapitalist dünyayı yıkar ve sosyalizmin yolunu açar, ya da kapitalizmin fütursuzca saldırıları altında insanlık ve doğa yok olur.

Dünya devriminin bir parçası olan

Emperyalist kapitalist dünya büyük bir çöküş yaşıyor, burjuvazi bu çöküşü önlemek adına insanlığı, doğayı ve dünyayı yok edebilecek bir savaş başlatmış durumda. Buradan çıkılacak bir orta yol yok. Gençlik açısından da sorun öyle. Artık "Ya Devrim Ya Ölüm" sınırında bulunuyoruz. Yani ya dünya halkları kapitalist dünyayı yıkar ve sosyalizmin yolunu açar, ya da kapitalizmin fütursuzca saldırıları altında insanlık ve doğa yok olur.

Türkiye ve K. Kürdistan devrimi de bu nedenle önemli bir dönemden geçiyor. Aynı şekilde bu devrimin en önemli bileşenlerinden olan gençlik de önemli bir süreçten geçiyor. Ve bu süreci emekçi halklarımızın, gençliğimizin lehine çevirmenin, devrimin lehine çevirmenin yolu sokakta bu politikalar için dövüşmektir. Bugün gençliğin geleceğini kendi ellerine alması, işçi ve emekçilerin rahat yüzü görmesi ve Kürt halkının özgürlüğü elde etmesi yalnızca devrimin gerçekleşmesi ve iktidarın işçi ve emekçilerin eline geçmesi ile mümkündür.

Bazı Sonuçlar

Şu ana kadar söylenenler gençlik hareketi açısından önemlidir. Bu nedenle öne sürülen görüşleri maddeler halinde sıralamak yerinde olacaktır.

1) Gençlik gün geçtikçe kapitalizm koşullarında ayaklanmalara, devrimlere sokak eylemliklerine yöneliyor. Tüm bunların altında yatan gerçek ise; emperyalist kapitalist dünyanın gençliğe bencillik, yozlaşma vb. dışında bir şey veremeyecek olmasıdır. Yani geleceksizlik ve işsizlik kaygısı gençliği harekete geçiren temel sebeplerdir.

2) Suriye'ye ilişkin olası bir savaşta "emperyalist savaş iç savaşa çevir" anlayışıyla mücadeleyi büyütmek gerekir. Çünkü bu savaş emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarıdır. Suriye halkıyla gerçekten bir dayanışma, Lenin'in dediği gibi lafa değil, söze değil, eyleme dayanır. Olası bir savaş durumunda Türk, Kürt ve diğer ezilen ulusal toplulukların gençliğinin izlemesi gereken politika burjuvaziye karşı savaş bu topraklarda büyütme olmalıdır.

3) Suriye'ye dönük bir savaşa faşist devletin bu kadar istekli olmasının sebeplerinden biri de Kürt halkının özgürlük mücadelesini kanla boğmaktır. Bu saldırılara karşı ezen ulusun devrimci gençliği olarak "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı" politikalarının izlenmesi gerekir. Üniversitelerde, liselerde, fabrikalarda vs. Kürt ve Türk gençliğinin mücadele birliğini oluşturmak ve geliştirmek gerekir.

4) Mücadelenin gelmiş olduğu aşama, Rosa Lüksemburg'un söylediği "Ya Barbarlık Ya Sosyalizm" çağrısını da geride bırakmıştır. Artık ya bütün insanlığın ve doğanın yok edilmesi ile sonlanacak süreç, ya da daha ileri bir adım atacağız ve kapitalizmi yerle bir edip, sosyalizmi kuracağız..

Leninist gençlik yukarıda özetlenen görüşler doğrultusunda, önümüzdeki süreci karşılamalı ve avuçlarımızın içerisinde büyüyen devrimi yakınlaştırmalıdır. Zafer geleceğini devrime ve sosyalizme bağlayan; fedakar ve cesur bir savaş yürütecek olanlarıdır.

TÜRKİYE-KÜRDİSTAN İŞÇİ HABERLERİ

* Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'na (KESK) bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) üyesi sağlık emekçileri, hükümetin sağlık alanında değişiklikler öngören Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile hayata geçirmeye çalıştığı Kamu Hastaneler Birliği tasarısını ve KESK üyelerine yönelik baskı ve tutuklamaları protesto etti. SES İstanbul Şubelerinde örgütlü olan sağlık emekçileri 8 Eylül 2011 Perşembe günü Çemberlitaş'ta bulunan İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önünde saat 12.30'da bir araya geldi. "Baskı, Sürgün Soruşturma ve Cezalar Bizi Yıldırılmaz; Mücadelemizden Alıkoymamaz" ve "Kamu Hastaneleri Birliği = Hastaneler Ticarethane, Hastalar Müşteri, Sağlık Emekçileri Köle Demektir İzin Vermeyeceğiz" yazılı SES İstanbul Şubeleri imzalı pankartları açarak, hükümetin Kanun Hükmünde Kararname ile yapacağı düzenlemede Sağlık Bakanlığı'nın icracı bakanlık olmaktan çıkıp sadece düzenleyici ve denetleyici bir kurum haline getirildiği belirtilen açıklamada sosyal devlet anlayışının yerini düzenleyici-piyasacı devlet anlayışı alacaktır denildi.

* İşten çıkarılan BEDAŞ işçileri Taksim Tramvay durağında bir eylem yaparak işten atılmayı ve taşeronu protesto ettiler. 70 işçinin taşeron şirketten "sözleşmeleri bittiği" gerekçesiyle atıldığını söyleyen işçiler, buna boyun eğmeyeceklerini söylediler. Eylem sırasında yapılan konuşmalarda diğer işçilerle aynı iş yaptıklarını ancak kendilerinin taşeron olduğunu ve aynı iş yaptıkları arkadaşlarıyla aralarında çok fark olduğunu söylediler; daha önce prim usulü çalışmayı eylemlerle iptal ettirdiklerini, eylemlerle işten atılmaları ve taşeronu da engel olacaklarını söylediler.

* İşlerinden çıkarılan MİP (Mersin International Port-Mersin Uluslararası Limanı) sendikalarının istemi ile 46 gün boyunca pasif direnişte bulunduktan sonra işlerine geri dönme konusunda bir sonuç alamayınca 47. günde direnişlerini aktif direnişe çevirme kararı alarak bir yürüyüşle bunu kamuoyuna ve MIP yetkililerine duyurdular. Ardından kendileri gibi işlerine son verilen ve 6 gündür direnişte bulunan Genel-İş Sendikası'nda örgütlü Mersin Büyükşehir Belediye işçilerine destek ziyaretinde bulundular. MİP ve Belediye işçileri, işçiler arasındaki birlik ve beraberliği göstererek, mücadeleleri kazanımla sonuçlanana kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirttiler.

* İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İZFAŞ ile Sosyal-İş Sendikası arasında anlaşma sağlanarak toplu iş sözleşmesi imzalandı. Sosyal-İş Sendikası ile İZFAŞ arasında süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamamış, bunun üzerine sendika 22 Ağustos'ta işyerinde grev başlatmış ve grev İzmir 1. İş Mahke-

mesi tarafından 20 gün süre ile durdurulmuştu. Bu gelişmelerden sonra da sürdürülen görüşmelerde 26 Ağustos Cuma günü anlaşma sağlanarak İZFAŞ 1. Dönem Toplu İş Sözleşmesi taraflar arasında imzalandı.

* Ontex Canbebe Fabrikası önünde 6 aydır eylemde olan işçiler, 27 Ağustos günü çadır eylemlerini sonlandırdılar. Ontex Fabrikası önünde toplanarak işçiler "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları attılar. Ontex işçisi Gamze Kayhan yaptığı basın açıklamasında "Ontex/Canbebe işçileri olarak işten atılma saldırısının ardından başlatmış olduğumuz direnişimizde 6 ayı aşttık. Geline aşamada direnişimiz belli bir olgunluğa ve sınıra ulaşmıştır. Kazanımları, eksiklikleri, güçlükleri ve zayıflıkları ile bize aynı zamanda işçi sınıfına ait olan çadır direnişimizi sonlandırma kararı almış bulunuyoruz" dedi.

* Çukurova Üniversitesi (ÇÜ) Balcalı Tıp Fakültesinde çalışan işçiler polis uzun süredir verdikleri mücadele sonrasında hastanenin işçileri olduklarını Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına kabul ettiren işçiler, hastane yönetiminin ihale ısrarına karşı mücadele veriyor. Hastane yönetiminin hukuksuz bir şekilde ihale yapmasını istemeyen işçiler, ihalelerin yapılmaması için mücadele ediyor. Adana Balcalı Hastanesi'nde hastane yönetimi mahkeme kararlarına ve işçilerin "ihale yaptırmama" kararına rağmen, taşeron ihalesi yapacağını açıkladı. Bunun üzerine ihale salonunun kapısında toplanan Dev Sağlık-İş üyesi sağlık emekçilerine saldıran polis ve özel güvenlikler 25 işçiyi gözaltına aldı. 1'i ağır 5 işçi de yaralandı. Yaralanan işçilerden ,Balcalı Hastanesi polikliniklerine yatırılan Mustafa Koçak'ın beyin travması geçirdiği ifade edildi.

* Kipa Hipermarketlerde sendikal mücadele veren Tez Koop İş üyeleri, Ankara Batıkent Atlantis AVM'de bulunan yeni Kipa mağazasının açılışını eylemle yaptı Kipa örgütlülüğünü anlatan bir bildiriyle AVM'ye giren Tez Koop İş üyeleri sloganlarıyla taleplerini bir kere daha haykırdılar. Eylemi engellemeye çalışan AVM güvenliği ile işçiler arasında kısa süreli gerginlik yaşansa da işçiler süreci ve taleplerini anlata bildi. Basın açıklamasını Tez Koop İş Ankara 2 Nolu Şube Başkanı Mustafa Barın okudu.

* Gaziantep Otogarında Seç Turizm ve Ben Turizm'de çalışan şoför ve muavinler haklarını almak için eylem başlattı. Patron geriye dönük kıdem tazminatlarını gasp etmek için işçilere kendi istekleriyle işten ayrıldıklarına ve bütün haklarını aldıklarına dair kağıt imzalatmak istedi. Bunun üzerine işçiler kağıdı imzalamayınca işten atıldı. Geriye dönük sigortaları ve tazminat alacakları için eylem başlatan yaklaşık 30 işçi açlık grevine başladı.

İTALYA'DA EMEKÇİLER SOKAKTA

İtalya'nın başkenti Roma'da 6 Eylül günü binlerce kişi hükümetin kemer sıkma planına karşı sokaklara çıktı. Ülkenin en büyük sendikası bir günlük grev çağrısı yaptı. Grev nedeniyle uçak seferleri iptal edilirken, tren ve otobüs seferlerinin durması ve resmi dairelerin çoğunu etkiledi. İşten çıkarmaları kolaylaştıran yeni bir yasa teklifine öfkeyle tepki veren CGIL, hükümetin son kemer sıkma

planlarını protesto ederek Başbakan Berlusconi'yi vergi kaçırıcılara karşı daha sert önlemler almaya çağırdı. Sol kanat CGIL'in ilan ettiği genel greve, daha küçük ve ılımlı sendika federasyonlarından destek gelmedi. Bu sendikalar herkesin iş güvencesinin tehlikede olduğu bir dönemde işverenlere karşı greve gitmenin bir anlamı olmadığını savunuyorlar. İtalya'nın euro bölgesindeki ortakları, Başbakan Silvio Berlusconi liderliğindeki sağ kanat koalisyona kamu harcamalarının kısılması ve vergilerin artırılması için baskı uyguluyor. Almanya Başbakanı Angela Merkel, İtalya'nın ekonomik sorunları ile Yunanistan'ın durumu arasında benzerlik kurdu. Piyasalarda İtalya'nın borçlanma maliyetinin biraz daha arttığı görüldü. Berlusconi hükümeti, Avrupa Merkez Bankası'nın

ısrarı üzerine normalde tatil dönemi olan Ağustos ayında çalışarak, yeni bir dizi kemer sıkma önlemini içeren yasa teklifi hazırladı. Bu öneriler bu hafta parlamentonun onayına sunulacak. Anketler, Başbakan Berlusconi'ye verilen kamuoyu desteğinin daha önce görülmedik seviyede düştüğüne işaret ediyor.

Ülkenin en büyük işçi sendikası CGIL'in çağrısıyla yapılan eyleme Demokrat Parti (PD, temel muhalefet partisi-solcu) sekreteri Pierluigi Bersani, Sinistra e Liberta (SEL, Sol ve Özgürlük, solcu parti) yöneticisi Nichi Vendola ile İtalyan Yeşiller Partisi başkanı Angelo Bonelli de katıldı.

CGIL Genel Sekreteri Susanna Camusso eylem sırasında yaptığı açıklamada hükümetin planı için "Ülkenin hak etmediği bir plan. Bir uçurumun eşğin-

deyiz, sorumlu bir hükümete ihtiyacımız var" dedi. Eylemciler merkezi tren garı Termini'den tarihi arena Kolezyum'a doğru yürüdüler.

Ülke genelinde 100 kadar kentte eylem yapıldı. Floransa'da öğleden önce eyleme katılanların sayısı 10 bine ulaşmıştı. Cenova'da da binlerce kişi sokaklara çıktı. Milan'daki eylem saat 08.00'da

başladı. Sendikanın sekiz saat sürmesi beklenen grevi, ülkede başta ulaşım olmak üzere bir çok sektörde ağır aksamlara yol açtı. Uçaklar, trenler, metro ve gemilerde çok sayıda iptal ve aksama yaşandı. Kolezyum, Roma Forumları ve Borghese Galerisi gibi turistik siteler de grev nedeniyle kapalı kaldı. Grev ayrıca hastane ve postaneleri de etkilerken, Fiat otomobil grubu, fabrikalarında greve katılımın yüzde 25'e çıktığını duyurdu.

Sendika, planın özellikle çalışma hakkına dokunduğu ve işten çıkarmaları kolaylaştırdığı tepkisinde bulunuyor. Hükümet bu plan ile 2014 yerine 2013'te bütçedeki dengeye ulaşmayı umuyor. Hükümet planın nihai olarak Eylül ortasında onaylanmasını bekliyor.

Küba Libya'daki UGK'yı Tanımıyor!

Küba Dışişleri bakanlığı Libya'daki gelişmeler hakkında ve UGK(Ulusal Geçiş Konseyi) hakkında bir açıklama yayınladı. Yapılan açıklamada Küba Libya'daki diplomatik görevlilerini çekerek, UGK'yı tanımayacağını açıkladı.

NATO'nun askeri müdahalesi ile Libya halkının kendi kaderini tayin hakkının engellendiği belirtilen açıklamada, BM'yi de bu suça ortak olmak ile suçladı. Ayrıca aynı oyunun Suriye üzerinde oynanmasının da önüne geçilmesi için çağrıda bulundu. Küba ayrıca Libya'da, Libya halkının özgürce kendisinin tayin edeceği hükümeti tanıyacağını açıkladı. Ayrıca yapılan açıklamada uluslararası kamuoyuna da bir çağrıda bulundu.

Açıklamada "Küba, Suriye'de de bir müdahale için benzer koşullar yaratmaya yönelik NATO'nun tavrını kınar ve bu Arap ülkesine dış müdahalenin son bulması çağrısı yapar. Uluslararası topluluğu yeni bir savaşı önlemeye çağırır; Birleşmiş Milletler'e barışı kollama ödevini gerçekleştirmesini hatırlatır ve Suriye halkının tam bağımsızlık ve kendi kaderini belirleme hakkına omuz verir" denildi.

HİÇBİR YOLDAŞIMIZI ASLA YALNIZ BIRAKMAYACAĞIZ

8 Eylül Perşembe günü saat 12.00'de, İzmir İHD'de Mücadele Birliği Platformu bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısı son süreçte polis'in Mücadele Birliği dergisi okurlarına yönelik artan saldırılarına ilişkindi. Okunan basın metninde şunlara değinildi;

"Bu baskılar son dönemde devrimin ateşini kitlelere yayma mücadelesinde önde giden İzmir Mücadele Birliği'ne de yöneldi. Polis'in takip ederek sık sık GBT çekerek baskı yaptığı Mücadele Birliği okurları polis'in hedefi durumunda. Son yaşanan olaylardan birinde de Mücadele Birliği okuru Erdi Kaya polis saldırısına maruz kaldı. Daha önce de Narlıdere'de gözaltına alınan ve on bir saat karakolda tutulan Erdi Kaya kolluk güçlerinin sistematik baskı yaptığı biri haline geldi. 2 Eylül günü Menemen'de gece on civarında yolda yürüyen ve evine gitmekte olan Erdi Kaya içinde iki sivil polis'in olduğu bir otomobil tarafından takip edilmeye başlandı. Erdi Kaya kendisini takip eden polisler tarafından zorla alıkonuldu, ağaçlı bir yere götürülerek fiziksel baskı eşliğinde tehdit edildi. Polisle anlaşma yapmaması ve işbirliğine yanaşmaması durumunda bu baskıların devam edeceği konusunda uyarılmıştır.

Burada şunu açıkça ilan ediyoruz. Erdi Kaya asla yalnız değildir. Bizler işçi sınıfının devrimci kültürünü taşıyanlar hiçbir yoldaşımızı da asla yalnız bırakmayacağız. Yükselen devrimi engelleyemeyeceksiniz ne yaparsanız yapın".

Okunan basın metninin ardından basın toplantısı sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

URFA ZİNDANINDA DEVRİMCİ TUTSAKLARA SÜRGÜN

9 Eylül Cuma günü, açık görüş sebebiyle Urfa Zindanı'na giden tutsak yakınlarının birçoğu, yakınlarının Antep, Mardin, Samsun'da bulunan zindanlara sevk edildiğini öğrendiler.

Urfa Zindanı'ndaki devrimci tutsaklar, bir süre önce dergimize yolladıkları bir mektupla, devrimci tutsakların sabrının taşıdığını duyurmuş, zindanın zaten olumsuz koşullarının, giderek daha da kötüleştirildiğini, amacın ise devrimci tutsakların iradesini yıkmak olduğunu belirtmişlerdi. Tutsaklar, *"eğer kısa bir sürede bu koşullar düzeltilmezse cezaevinde ciddi sorunlar çıkabilir.(...) Bütün bu koşulları yaratarak devrimci tutsakları yıldırma, sindirme gibi hayallere kapılan sermayenin bu piyonları bu rüyadan uyanmak için Türkiye ve Kürdistan zindan tarihine bakabilir"* demişlerdi.

3 Eylül'de devrimci tutsakların bulunduğu C-18 koğuşunda yemek, barınma, sıcak su sorunlarının çözülmemesi nedeniyle gerginlik yaşanmış ve tutsaklar yatakları ateşe vermiş, çıkan yangına itfaiye müdahale etmişti.

Bu olayların ardından yaşanan sürgünler gösteriyor ki, devrimci tutsakların dayanışması, zindan yönetimini korkutmuştur. Zindan yönetimi, devrimci tutsakların dayanışmasını kırmak, onları yalnızlaştırmak için sürgüne başvurmuştur.

Tutsak yakınlarından birinin bizimle yaptığı konuşma şöyle: *"Açık görüş için cezaevinin kapısına geldik. Normalde açık görüş günü, buranın kapısının önü tıklım tıklım olur. Ama bu kez 20 kişi kadar insan bekliyordu. Biz de geç mi kaldık diye hemen kimlikleri vermeye gittik. Görevli hangi koğuşta kaldığını sordu, koğuşu söyleyince de adını sordu, bu kez şaşırdık çünkü isim sorulmazdı. Yakınımızın adını söyledik, bir listeye baktı ardından 'Sevk edildi' yanıtını aldık. Nasıl olur, ne zaman deyince de 'Sevk edildi işte, iki gün önce' dedi. Listede birçok isim vardı. Bu bir sevk değil sürgündür..."*

Devrimimizin öncüleri olan devrimci tutsaklara dönük saldırılar artıyor, çünkü devrim yükselişe geçiyor. Fakat bu saldırılar ne devrimci tutsakları ne de yoldaşlarını yıldıramayacak. Artık halk, öncülerini çağırıyor. Halk zindanlara yöneliyor.

**ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!
BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!**

Antep/ Devrimci Öğrenci Birliği

BURJUVAZİ PERVASIZCA SALDIRIYOR

Dünya, devrimin dalgalarıyla sarsılıyor! Burjuvazi devrimlerin sıçramalarla gelişmesi karşısında büyük bir korkuya kapıldı.

Tekelci sermaye sınıfı, devrimin halkları çığ gibi bir araya getirdiğini görünce, can havliyle faşist devletine emirler yağdırdı. Sermayenin egemenlik aygıtı olan devletin, her türlü zor aygıtını kullanması ve sermayenin ömrünü uzatması gerekiyordu.

Devlet, efendisinin emirlerini derhal yerine getirdi. Diyarbakır'dan Ankara'ya, halkların mücadele birliğini savunan devrimci öğrenciler gözaltı ve tutuklamalarla karşı karşıya kaldılar. Arkadaşlarımız, hayatlarını çalışarak geçiren ama kendisine açlık burjuvaziye servet biriktiren işçi ve emekçilerin, sefaletinin sona ermesi gerektiğini savundukları ve mücadele ettikleri için gözaltı ve tutuklama terörüne maruz kaldılar.

Bizler, burjuvazinin bu adımı gençliği devrim mücadelesinden uzak tutmak, dolayısıyla devrimi önlemek için, can havliyle attığını biliyoruz. Faşizmin bizi yıldırma çabaları boşunadır! Nurhaklarda, Kızılderelerde, darağaçlarında biz vardık; tükenmedik, yılmadık! Şimdi öldürüldükçe çoğalan devrimci gençliği zindanlara tıkarak devrimin önüne geçmeye çalışıyorlar. Bu, sisteme karşı birikmiş olan öfkemizi bilemekten başka bir işe yaramayacaktır!

Emekçi halklarımız, sefaletimize son verebilmek için, gelin devrim mücadelesini yükseltelim, halkların mücadele birliğini hep birlikte örelim!

**YAŞASIN HALKLARIN
MÜCADELE BİRLİĞİ!
YAŞASIN DEVRİM,
YAŞASIN SOSYALİZM!
ZİNDANLAR YIKILSIN,
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

Antep DÖB'den Bir Öğrenci

Yunanistan Grev ve İşgal Dalgasıyla Sarsılıyor

Ekonomik krizden en fazla etkilenen ülkelerin başında gelen Yunanistan'da ardı ardına gelen grevler ve işgaller Yunanistan işçi ve emekçilerinin, gençliğinin mücadele azmini gösteriyor. En son 5 Eylül'de 2 günlük grev kararı alan öğretim üyeleri, hükümetin "kemer sıkma" politikalarına karşı eylemde.

Bunun yanı sıra Yunanistan'da birçok üniversite ve yüksek öğrenim kurumlarının işgal edildiği de biliniyor. Hatta hergün işgal edilen kurumların sayısı artıyor. Şu ana kadar bilinen 231 kurumun öğrenciler tarafından işgal edildiği biliniyor. Bu sebeple birçok üniversite de kayıtlar yapılamazken, sınavlarda yapılamıyor. Derslerin başlama tarihi ise ertelenmiş durumda.

Sürekli eylem halinde bulunan Yunan işçi ve emekçileri, gençliği Yunan burjuvazisinin en büyük korkusu. Yaptıkları eylemlikle Dünya halklarına da umut kaynağı olan Yunan emekçileri, mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyor.

Antep'teki Öğrencilerden Tutuklanan Yoldaşlarına Mektup Var!

Antep'teki öğrenciler olarak, Amed'de tutuklanan Barış yoldaşı, Ankara'da tutuklanan Özgür, Bahadır ve Yusuf yoldaşları, uğruna dövüştükleri kavgayı kartlarımızla selamladık. İşçiler ve emekçiler de bizi desteklediler.

Hayatın sonsuz devinimine yüreğini katan yoldaşıma sesleniyorum: Tarihin akışı bütün zorbaları, suyun toprağı önüne kattığı gibi önüne kattı ve yok etti. Tarih, mücadele edenlerin tarihidir. Demir kapılar, mazgallar zaten çelik olan yüreğe sudur... Ve çeliğe su verildiğinde çelik daha da sertleşir. Çelikleşen yüreğinle seni yine aramızda göreceğimiz o günü sabırsızlıkla bekliyoruz. Umutla kal.

"Akşam erken iner mahpushaneye Ejderha olsan kâr etmez."

Diyor Ahmet Arif. Ejderha olamayız, bu bir gerçek; ama duvarları ve tüm zamanları aşacak komünist bilincimiz var bizim. Akşam erken inse de mahpushaneye, biz yine doğacak güneşin ilk ışıklarını gözlüyor olacağız bulunduğumuz yerlerden. Ergül'ün söylediği gibi yoldaş... Her Pazar saat 10.00'da yıldızlarda buluşmak ümidiyle...

Merhaba Yoldaş. Sizlerin özgürlüğü için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Gün gelecek ve o zindanlar yıkılıp devrimci tutsaklarımız özgür kalacak. İşte o zaman, şimdi ayrı devam ettiğimiz devrim mücadelesine, yeniden hep birlikte devam edeceğiz. Sizler bizim onurumuzsunuz. Söyleyeceklerim bu kadar. Hoşça kal.

Selam Yoldaş! Faşizmin kanlı ellerini, pisliklerini bize bulaştırmasına izin vermeyeceğiz. Bizler, özgürlük ve devrim mücadelesi için savaşan, mücadele eden kızıl savaşçılarız. Baskı ve zulümler bizi yıldıramayacak. Tüm baskılara karşın mücadelemiz sürüyor. Baskı, sömürü ve zulme karşı yılmadan, el ele mücadele veriyoruz. Ve bu mücadele zaferle sona erecek. Zafer bizim olacak! Hoşça kal.

Kimse yıldırılmaz bizi, o demir par-

maklıklarla. Korkutamazlar bizi o soğuk, karanlık hücrelerle. Bilsinler ki DEVRİM'e kadar susmayacağız. Dimdik yürüyeceğiz o zor, eğimli yolda. Hem de başımızı hiç eğmeden!

Haklı olan mücadelemize inancımız, hiçbir zaman eksilmeyecek. Siz nerede olursanız olun, ne kadar kalırsanız kalın. Bilmezler ki asıl özgürlüğümüzü o dört duvar arasına alıp tıkamayacaklarını. Bilmezler ki aslında öfkemizin, inancımızın, umudumuzun durmadan daha da yükseldiğini.

Merhaba Canım Yoldaşım... Ben Antep Dek'ten. Nasılsınız? Sermaye tükenirken kendini ayakta tutmak için tüm araçlarını kullanıyor. Bunlardan biri de zindanlar: Kapitalizm can çekişiyor. Bitkisel hayata geçmiş durumda. Fişini çektiğimiz anda tarihin çöplüğüne gömülecektir. Sizlere bu kartları atarak yanımızda, yüreklerimizde, mücadelemizde olduğunuzu bilin istedim. Şunu unutmayalım ki yaşam bizden yana. Zafere Dek, Daima!

Antep Dek'ten Bir Emekçi

Selam ve Hasret. Bu topraklarda, özgür geleceği yaratma yolunda yasakladılar güllüklerimizi, gülecek ne varmış ki, kahkaha sessiz atılmış. Biz ki toprakta karınca, suda balık, havada kuş kadar çoğuz. Siz gülünce güller açacak pencerenizin demirlerinde, hüznünlence avuçlarınıza dökülecek inciler. Gönlünüz gibi zengin, hürriyet gibi aydınlık olacak odanız. Her şeyin hızla kirlendiği, daha da kirlitmeye çalışıldığı bir ortamda, sistemin dayattığı onca bilinç bulanıklığına rağmen sizler yolun doğruluğunu ve güzelliğini, yaşamlarınızı ortaya koyarak bizzat kanıtladınız. Tarih herkese hak ettiği yeri verecektir. İnsanlar için ölebileceksin/hem de yüzünü dahi görmediğin insanlar için/hem de en güzel, en gerçek şeyin/ yaşamak olduğunu bildiğin halde... Bunca yaşağın içinde, yüreğimizde gizleyip elde kalan şeyse; sevmek, düşünmek ve anlamak. Gün geçtikçe zafere yaklaşıyoruz. Ve korkuyorlar, BARIŞ kanatlı kar-

talım, türkülerimizden korkuyorlar... Ve de biliyorlar ki, yüzümüzü-bedenimizi parçalayabilirler; ama gülüşlerimizi asla. Çünkü, "Devrimci Tutsaklar Teslim Alınamaz!"

Antep'ten Yoldaşınız

Merhaba Yoldaş, ben seni hiç tanımadım. Hiç paylaşımımız olmadı ama senin yoldaşın olmanın gururunu taşıyorum. Faşist saldırılar hiç durduramayacak bizleri, zaferi kazanacağız. Kızıl bayrakları hiç bırakmayacağız. Burada davamızı yürütüyoruz. Senin bize, bizim sana ihtiyacımız olduğunu unutma. Kendine iyi bak. Devrimci selamlar.

Antep DÖB' ten bir Öğrenci

Merhaba nasılsın? Hiç tanışmamamıza rağmen, seninle aynı görüşü benimsemişim için mutluyum. Senin gibi birçok yoldaşımız aynı durumda; belki bugün sen yarın ben aynı durumda olacağım. Bunu çok doğal karşıtlıyorum çünkü sistem doğruları kabul etmiyor. Yanlışları doğru olarak kabullendiriyor. Ama biz buna HAYIR diyoruz. Umarım en yakın zamanda yeniden aramızda olursun. Ben sözlerimi burada bitireyim. Kendine çok iyi bak.

Antep'ten Selamlar

Merhaba Yoldaş. Nasılsın, umarım iyisindir. Tutuklamaları sermayenin acizliği olarak niteliyorum. Mücadele içinde baskılar olsa da bizler kavgamızın bilincindeyiz. Kavgamızla her şeyi aşacağımıza inanıyorum. Senin de bu durumları en güzel şekilde aşip bizlere örnek olacağına inanıyorum. Güneş'i uyandırmak için hep birlikte savaşacağız! SAVAŞAN KAZANIR SONUNDA! Devrimci Selamlar!

Antep'ten Bir Genç Yoldaş

Yüreklerimizden yüreklerinize sınısıca selamlar ve sevgiler... Dünya, halk ayaklanmalarıyla sarsılıyor. Burjuvazi gelişen halk ayaklanmalarını bastırmak için bütün baskı ve zor araçlarını kullanıyor özellikle de devrimcilere karşı. Bu

kartları atarak yanınızda olduğumuzu mutlaka bilin istedik. Şunu unutmayalım ki yaşam bizden yana... Sizleri çok seviyoruz.

Antep Dek'ten Bir Emekçi

Merhaba Yoldaş; Selam olsun davana, inancına, yoldaşlarına! Selam olsun boyun eğmeyen kararlı duruşuna! Tutuklamalar ne devrimciyi yıldırır ne de devrimi bitirir. Ne kadar uzak diyarlarda da olsak düzen karşıtı mücadelemiz birlikte sürecektir. Senin de diğer hevallere de en yakın zamanda düzenin zindanlarından çıkmanızı diliyorum. Bu zaman dilimi içerisinde en mutlu anları, en değerli sohbetleri yaşamamızı diliyorum. Esenkal Heval. Antep'ten Bir DÖB'lü

Yoldaşım; Öncelikle seni bu mücadeleye bir şeyler kattığın için kutluyorum. Birbirimizi hiç tanımasak da yoldaş olmamız ve aynı aşka tutunmamız bizi yabancılıktan ayırt eder. Baskılar altında bizlere yol gösterici olduğun için teşekkür ederim. İyi olduğunumu umuyorum. Güneş dolu günlerde tanışmak umuduyla. Antep'ten Devrimci Selamlar.

Bir Genç Yoldaş

Merhaba nasılsın? Seni tanııyorum ama seninle aynı düşünceyi ve duyguları benimsediğim için mutluyum. Bizim gibi insanların bu durumla karşılaşması çok doğaldır. Onun için mutluluk ve huzur içinde olun. Sözlerimi burada bitiriyorum, kendinize iyi bakın. BİZLERİ ASLA KİMSE YILDIRAMAZ!

Antep'ten Selamlar

Merhaba Heval, Sana ve yanındaki yoldaşlara selam olsun. En sıcak kahkahalar, en değerli bilgiler, en mutlu anlar hep sizin olsun. Bu haklı mücadeleyi zindanda da sürdüreceğinize kalpten inanıyorum. Düzen içi, sermaye yandaşı mücadeleden kaçınan siz devrimci hevalerin her eylemi bize umut, düşmana korku salar. Her ne kadar fikirlerimiz hiç ayrılmassa da en yakın zamanda seninle ve diğer hevallere dışarıda da paylaşımlarda bulunmak dileğiyle.

Antep'ten Bir DÖB'lü

Merhaba Yoldaş; Tanışmamamıza karşın aynı saflarda olduğumuz için mutluluk duyuyorum. Bizlere yapılan her faşist saldırı gün gelince karşılığını alacak.

Nerede görülmüş ki baskıların bizi yıldıracağı. Selamlar...

Antep DÖB'den bir Öğrenci

Merhaba Heval, Çawayi, başı? Benim seni tanıyalı kısa bir süre oldu ama çok iyi biri olduğunu burada söylemek isterim. Senin tutuklanmana şaşkınlık ve bir bakımdan da sakinlikle bakıyorum. Çünkü bizim gibi insanların böyle bir durumla karşılaşmasını doğallıkla karşılıyorum. Sanırım artık Riha'dasın. Umarım hevalerin senin kadar iyidir. Bizler de gayet iyiyiz. En kısa zamanda yeniden aramızda olmanı umuyorum. Kendine çok iyi bak hewal. Umarım tekrar aramızda olacağı gün yakındır. Serkeftin. Selamlar

Merhaba Yoldaş, nasılsın? Gerçi bu soruyu sormama gerek yok. Çünkü iyi olacağından eminim. Biliyorsun ki, baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz. Kavga bayrağımız her geçen gün daha da yükseliyor. Saflar daha da belirginleşiyor. Umudumuz daha da artıyor. Sıkıca sarılıyoruz kavgamıza. Ve bizler söz veriyoruz: Güneş'imiz doğana kadar savaşaacağız! Kendine iyi bak. Devrimci selamlar.

Antep'ten DÖB'lü Bir Öğrenci

Barış Yoldaş, bu keyfi tutuklamalar bizi hiçbir zaman yıldırmadı, yıldırılmaz. Bunun kesin olarak bilincinde olduğundan hiç şüphem yok. Aksine bizi daha çok şevklendiriyor. Şunu biliyorum ki daha nice şenlikler yapacağız, 1 Mayıs'larda bulunacağız. Bunu kimse engelleyemez; güçleri yetmez. Yoldaş, biz senin haberini bekliyoruz. Oradan çıkıp şenlikleri o güzel sunumunla yönetmeni istiyoruz. Hiçbir zaman emperyalizm yanlılarına geçit vermeyeceğiz. Baskılara boyun eğmeyeceğiz! BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

Antepli Yoldaş

Merhaba Hevale Delal; umarım bu satırları o güzel gözlerinle okuyorsundur. Seni ve hevallerini düzene, haksızlığa, eşitsizliğe karşı mücadeleniz dolayısıyla selamlıyorum. Şurası tartışılmaz bir gerçekliktir ki bu sistem devrimcileri tutuklamakla ne devrimcileri yıldırabilir ne de devrimi durdurabilir. Ama onlar çözümlü uzaklaştırmada arıyor. Bilmezler mi biz dışarıda olduğumuz kadar zindanlardayız da. Bizi bir kalan fikirlerimiz, umutlarımızdır. Heval, umarım en yakında yine seninle buluşuruz. Ama bu süreç içerisinde en güzel anlar senin ve hevallerin olsun. Ama bizi de unutma. :) Esenkal..

Antep'ten Bir DÖB'lü

Merhabalar Canım Yoldaşım Barış Kaya, Tutuklandığımı duyduğumda çok şaşırdım. Sonra düşününce şaşılacak bir şey olmadığını anladım. Kapitalizm, her daim kendi karşıtı yok etmek için bütün araçlarını kullanıyor. Bizlerin, yanında olduğumuzu sakın unutma. Yüreklirimiz hep seninle. Seni çok seviyoruz. İyi ki varsın. Mücadelen mücadelemizdir. Zafere Dek, Daima.

Antep'ten Bir Yoldaşın.

Merhaba! Nasılsın? Umarım iyisindir. İlk defa tutuklanan bir arkadaşım olarak gerek zindanı, gerek arkadaşlarını, tutuklandığında duygularını çok merak ediyorum. Devrimcilerin her türlü zorluğu aşacağını, senin de bu konuda örnek olacağını biliyorum. Bu tür olaylara alışkın olmamız gerek. Baskıların bizleri yıldırılmayacağını, mücadeleyi bitirmek için tutuklamalar olsa da, bizler hep beraber mücadelenin aşkıyla KURTULUŞ GÜNÜ'nü getireceğiz! Devrimci Selamlar.

Antep'ten Bir Genç Yoldaş

Yoldaşlar, bizler, insanlığın kurtuluşu bir kavganın neferleriyiz, ne yaptığımızın bilincindeyiz. Zindanda bulunma nedeninizi bildiğinizden zerre kadar kuşku yok! Sizin de, şanlı, kırmızı bayrağı onurla zafere doğru taşıdığımızdan kuşkunuz olmasın! Aklınızdan çıkarmayın yoldaşlar; "Kelepçeli olsa da bileklerimiz, kelepçelenemez asla dağ yüreklerimiz!" Düşman, kılıç kadar keskinleştirdiği öfkemizden korksun! Zafere bizim olacak! Selam olsun devrimci tutsaklara!

Antep'ten Yoldaşımız

İNSANLIK TARİHİ

-miş zaman ki,
Yüreği aşk zelzelesine tutuldu
Ve ayağa kalktı insan

-di zaman ki,
Avuç içlerinin nasırında hissetti
Başka bir elin sıcaklığını
Parmakları işlemeyi öğrendi doğayı.

-yor zaman ki,
Hasretliğin ateşiyle yandı, tutuştu
Ve ateşi buldu insan

-r zaman ki
Mağara duvarlarına kazıdı
Ürküntülü cüssesini
Ölümsüzlüğü keşfetti insan

-cek zaman ki
“Her şey emeğin olacak”
dediği vakit
Kavuşacak
Köleliğin insansılığında kaybolan
İnsanlığına

Bir Genç Yoldaş Okuru

YOLDAŞ

Hiç bilmediğim yangınlarda
Yanmak istiyorum
Mesela; gözlerinin cehenneminde
Azap çekmek
Mesela; bir kent yakılırken
Cayır cayır yanmak
Bir gerilla ateşe verirken
Bedenini
Onun gözleriyle dokunmak
Aleve
Hissetmek yanışını yüreğinin
Sesi olmak içine gömdüğü
Çığığın
Hiç bilmediğim ateşlerde
Halaya durmak istiyorum
Zılgıt çekip haykırmak
Dağlara
İçindeki dev yangını
Yazmak taşa toprağa
Ve hiç durmadan
Oynamak
Bir dostun
Bir yoldaşın
KOLLARINDA ÖLENE KADAR !

İzmir'den Bir DÖB'lü

SOSYALİZMİN GÜNEŞİ

Hoş geldin bebek!
Aydınlıklara doğdun unutma!
Kürdistan'da babanın nasırlı,
Emek kokan ellerine!
Annenin açlık değil de
Süt kokan kucağına düştün!
Aydınlık günlere doğdun
Güneşle yıkandı bedeninin
Açlık ve sefaletin yarattığı yığının
Ta tepesine diktin yüreğini!
Yavaş aç gözlerini..
Doğduğun, öyle bir Güneş ki
Mutluluktan kör edecek onu
bekleyenleri..
O Güneş,

SOSYALİZMİN GÜNEŞİ!

Antep'ten DÖB'lü Bir Öğrenci

EMEĞİN ÖRGÜTLENMESİNDE SANATIN ROLÜ

Merhaba Genç Yoldaşlar...

Daha önceki sayılarımızda devrimci sanatın (gerçekçi sanat) toplum üzerinde bıraktığı etkiyi, duyguları, düşünceleri işlemiştik. Bunu ise Tersane ve Evin a Newroz oyunlarından yararlanarak yapmıştık. Bu yazımızda ise "Bir Uyanıştır Sivas" oyunundan ve bu oyunun insanlar üzerinde bıraktığı etkilerden örnekler vermeye çalışacağız.

Oyun Adı: BİR UYANIŞTIR SİVAS
Oyunun Sergilendiği Yerler ve Tarihleri:

03.07.2010 Ulukent -Cem Evi
17.10.2010 Alevi -Yol Kültür Derneğinin "Birlik ve Dayanışma Gecesi"
20.11.2010 Zorunlu Din Dersleri Kaldırılın Mitingi

Bizler Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi olarak geçmişte yaşanan olayları, haksızlıkları, asimilasyonları ve katliamları, yaşanmışlıkları oyunlarımızla insanlara ulaştırmaya çalışıyoruz. Düzenin geçmişte yaşanmış olayları farklı şekillerde topluma yansıtır ve olduğundan farklı göstermeye çalışır. Bizler ise yaşanan gerçekleri topluma yansıtırız. Bir Uyanıştır Sivas 2 Temmuz 1993'te Madımak otelinde 33 kişinin katledilmesini anlatan bir tiyatro oyunuydu. Yaşanan katliamın, aydınları ve Alevileri yıldırmadığını, daha güçlü ve inançlı bir şekilde mücadele etmeleri gerektiğini göstermiştir. Bir Uyanıştır Sivas oyunu; bunca saldırılara karşı Kürt halkı gibi, Alevi inancından emekçilerin de kendi kültür ve geleneklerini korumaya devam edeceklerinin bir haykırışıydı. Sergilendiği her yerde insanlara 2 Temmuz günü devletin neler planladığını açıkça ortaya koymuş ve oyun sırasında insanların tepkilerini canlı canlı almıştır. Kitleyi öfkeli kılacak, kitleyi daha da inançlı bir şekilde mücadeleye çağıran, mücadelenin hiçbir zaman bitmeyeceğini hatırlatan bir seslenişti "Bir Uyanıştır Sivas" oyunu. Bir Uyanıştır Sivas öncelikle Ulu-

kent Cem Evi'nin 2 Temmuz Sivas katliamıyla ilgili her yıl yaptıkları anma etkinliğinde sergilendi, oyun 3 Temmuz günü Ulukent son durakta sergilendi. Daha önce Ulukent mahallesinde çalışmalar yapmadığımız halde sergilediğimiz tiyatro oyunu aracılığıyla Ulukent'te iyi ilişkiler yarattık ve Ayışığı Sanat Merkezinin daha ilk adımda insanların kalplerinde ve bilinçlerinde güzel yer edindiğini söyleyebiliriz. Bununla birlikte Ulukent'te tiyatro kursu vermeye başladık ve Umudun Yolcuları Tiyatro gurubu oluşturuldu. Ulukent'te sergilediğimiz Bir Uyanıştır Sivas, aynı şekilde Ulukent Cem evi aracılığıyla, Alevi-Yol Kültür Derneğinin "Birlik ve Dayanışma" etkinliğinde de sergilendi. Oyunun yanında da müzik gurubumuz Gurup Emeğe Ezgi'de "Birlik ve Dayanışma" gecesine katkısını sundu. 20 Kasım gününe geldiğimizde ise Alevi Bektaşî Federasyonu İzmir Bileşenleri'nin gerçekleştirdiği "Zorunlu Din Dersleri Asimilasyondur... Asimilasyon İnsanlık Suçudur..." Mitinginde alanda sergiledik. Sergilendiği her yerde insanlara sadece Sivas katliamını değil Dersimi, Malatya'yı, Maraş'ı, Çorum'u, Halepçe'yi ve Kürdistan da yaşanmış

katliamları da hatırlatan bir oyundu "Bir Uyanıştır Sivas".

"-Bir gün öncesi yol yapım çalışması bahanesiyle otelin önüne faşistlerin kullanmaları için kaldırım taşları yığılmışlardı... - Olayın günler öncesinden belli olmasına rağmen devlet hiçbir güvenlik önlemi almamış olay gününde gönderilen az sayıda askeri birlik bu katliama müdahale etmeyerek izlemekle yetindi... -Bu ateş yaksa da 35 canı bitiremez insanlığın özgürlüğe doğru yürüyüşünü. -Toprağa düşse de 35 can binlerle filiz olup gelecekler. -Karanlığı yok etmek, katliamları durdurabilmek, insanın insan üzerindeki egemenliğine son vermek için gelecekler. -Zulmün ateşini söndürüp isyan ateşini yakmak için gelecekler..." (Bir Uyanıştır Sivas oyunundan birkaç bölüm.)

Bizler Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi olarak devrimci sanatı en iyi ve en güzel şekilde sergilemek için daha çok çalışarak daha iyi şeyler yapma yolunda ilerleyeceğiz. Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla şiarıyla devrimci sanatımızı sergileyeceğiz.

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi/ Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi...

ölümsüzleşenlerimizin

izinden...

Teğmen Ali:

Antalya Gazipaşalı olan Teğmen Ali yoldaş sınıf kavgasının insanıdır. Onun için önemli olan her türlü gericiliğe karşı savaşıdır. Mekan ve zaman önemli değildir. Bundan dolayıdır ki, o birçoklarının yaptığı gibi Filistin kamplarını Avrupa'ya geçerken uğradıkları bir yer, konaklama yeri olarak görmüştür. Bu yüzden THKO/MB saflarında katıldığı mücadeleye, parti kararı ile 1981 yılında Filistin'e gönderilerek Siyonizme karşı savaşmıştır. O kelimenin gerçek bir anlamıyla Enternasyonalist Savaşçı'dır. Bir gerilla olarak gittiği Filistin kamplarında kendini kabul ettirmiştir, hatta Filistin halkıyla çok çabuk kaynaşması sayesinde Filistinli yoldaşları "Teğmen sen Filistinlisin" derlerdi. Teğmen Ali yoldaş üstün özellikleri ile

Cevat Saim Çelen

(1986-1960)
Güney Lübnan

kısa zamanda kampın eğitmeni olmuştur.

1982 yılında Lübnan'da Mustafa Çetiner ve İmam Ateş yoldaşların ölümsüzleşmesinden sonra FKÖ'ye başvurarak Lübnan'a gitmek istediğini söylemiştir. İsteği kabul edilmiş ve Lübnan'da savaşan yoldaş burada yaralanmıştır. Savaşta gösterdiği kahramanlıktan ötürü Lübnan Komünist Emek Örgütü tarafından Lenin nişanı ile onurlandırılmıştır. 70'li yılların başlarında Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının ilk adımını attığı Filistin Halklarıyla enternasyonalist birlikteliği TKEP savaşçıları Mustafa Çetiner, İmam Ateş ve Teğmen Ali yoldaşlar devam ettirdi. Filistin halklarının "Teğmen" ismini verdiği Cevat Saim Çelen 11 Ağustos 1986 yılında, uçaksavar başında İsrail uçaklarının bombardımanlarıyla 2 Filistin fedaisi ile birlikte bayraklaşarak ölümsüzlüğe uğurlandı. Teğmen Ali yoldaşın mezarı o çok sevdiği iki Filistinli Gerilla ile birlikte Şam'daki Filistin Yermuk şehitliğindedir.

Mustafa Çetiner:

Mustafa Çetiner yoldaş Antalya Gazipaşalı'dır. THKO/MB döneminde mücadeleye katılan yoldaş, ilkin Antalya'da Genç Emekçiler Birliğinde yer alan yoldaş daha sonra bölge örgütlenmesinde yer aldı. 1980 faşist darbe sonrasında, 1981 yılında parti kararı ile Filistin kamplarına gönderilir. Yoldaş aynı zamanda Filistin'de bulunan PEÖ(Parti Eğitim Örgütü) üyesidir. Teorik alandaki gelişkinliği, militanlığı ve örgütçülük yeteneği ile öncü kadro özelliği gösterir. 1982 yılında yapılan parti kongresine delege olarak katılır ve daha sonrasında İmam Ateş yoldaşla

İMAM ATEŞ
6 TEMMUZ 1982

MUSTAFA ÇETİNER
6 TEMMUZ 1982

birlikte Lübnan'a gider. Güney Lübnan'da uçaksavar bataryası başında İmam Ateş yoldaşla birlikte ölümsüzleşirler. Denizlerin Filistin halkıyla kurduğu bağ böylece, aynı kavgada akan kanla kopmaz hale gelir. Yoldaşlar her adımlarında Partinin en-

ternasyonalist tavrını layıkıyla yerine getirmiştir.

İmam Ateş:

İmam Ateş yoldaş Dersim doğumludur. Ancak mücadeleye Antalya'da katılır. Burada Genç Emekçiler Birliğinde faaliyet yürütür. 1981 yılında İmam Ateş yoldaş da diğer yoldaşları gibi Parti kararı ile Filistin kamplarına gönderilir. Parti eğitim Örgütü üyesi de olan yoldaş burada ideolojik politik eğitim de verir. İmam Ateş yoldaş İsrail'in Beyrut kuşatmasında Mustafa Çetiner ve Filistin'li yoldaşlarıyla beraber, Güney Lübnan'da bulunan El-Nabakiye bölgesinde Amon Kalesi'nde uçaksavar başında ölümsüzleşir. Filistin halkıyla mücadeleyi kanla birleştiren yoldaş, Filistin halkının da evladı olarak bayraklaşır.

Yaşar Bulut: Yaşayanlar Görececek, Ve işler sürececek, ve işler sürececek LGB'nin(Leninist Gerilla Birlikleri) ilk ölümsüzleşen gerillası Yaşar Bulut(Agit) yoldaş, Kars'ta yoksul köylü bir Kürt ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Köyleri sınırın öte yakasında, Ermenistan içinde ki özerk Kızıl Kürdistan'a komşudur. Bu nedenle tüm yöre köyleri gibi sosyalizme yoğun bir ilgisi vardır. Kürt halkının çoğunluğu gibi, ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenir. Ama sosyalizm bilimi ağır basar ve Leninist saflara katılır. Aynı dönemde LGB'nin kurulma kararı alınmıştır. LGB'nin ilk savaşçılarından olan yoldaş, her zaman LGB'nin ik ölümsüzleşen gerillası olacağını söylerdi. Öyle de oldu. 25 Ağustos 1993'de bir kamulaştırma eylemi sonrası, Mahmutbey'de polisler girdiği çatışmadan vücudunda 14 kurşunla yaralı olarak ele geçirildi. Kaldırıldığı hastanede Faşist devlet güçleri işkenceye devam ettiler. 2 gün boyunca yapılan işkencelere rağmen yoldaş konuşuramadılar. Yaşar yoldaş tüm yapılanlara direndi ve her kendine geldiğinde "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist" dedi. Partiyeye bağlılığı, inancı ve yaşama bağlılığıyla direndi ve 27 Ağustos'da ölümsüzleşerek Denizlerin yanındaki yerini aldı.

Cihan (Tarık Ziya Yıldırım):

Cihan yoldaş, 1972'de Mardin'de doğdu. Uzun yıllar önce ailesi Çeçenistan'dan göçüp gelmişti. Bu nedenle aile çevresinde bir çok gerici vardı. Buna rağmen Cihan Yoldaş, bir emekçi olarak içindeki yanan ateşe kulak verdi. Defalarca firar ettiği askerlik sonrasında, Leninist saflara katıldı. Her eyleme büyük bir istek ve moral coşkusuyla katıldı. "Agit gibi ölümsüzleşmek istiyorum" derdi. Leninist Gerilla Birlikleri'ne katıldıktan sonra, dediğini yaptı. Bir yoldaşına yazdığı mektupta şöyle söylüyordu. "Çilekeş bir yaşamdır bizimkisi. Ama bu demek değildir ki bunu göğüsleyebilecek yürek yok bizde. Biz hiç olmadığımız kadar kararlı, inancımıza bağlıyız. Her acıda ve her hasrette daha bir olgunlaşıyor, kemikleşiyoruz. Çünkü bizi var eden ideolojimiz ve yaşatan pratiğimiz oldukça, zaferimizin kesinliği oldukça ve buna bir de hiç kaybetmediğimiz umudu katınca hiçbir engel durami-

yor önümüzde(...)

(...)Bitecek birgün yoldaş her şey bitecek ve bittiğinde her şey bizim istediğimiz gibi olmuş olacak." Bu kısacık satırlarda da görüldüğü gibi devrimci yaşamın zorlukları onun için bir şikayet konusu değil aksine olgunlaşma ve çelikleşme fırsatıydı.

26 Temmuz 1995 gecesi, devrimci bir eylemin hazırlığı içindeyken, Bakırköy'de polisler yolunu kestiler. Ondan kimlik istediler. Cihan Yoldaş, tereddütsüz, komünist savaşçı kimliğini gösterdi. Kendisine kimlik soranı hemen oracıkta cezalandırdı. Ancak çıkan çatışmadan yara almıştı. O yaralı haliyle polis kuşatmasını yarmaya çalıştı. Fakat durum bunu başarmasına fırsat vermedi. Faşizmin işkenceci cellatlarına yakalandı. Cihan Yoldaş konuşurmak için, hastane yerine işkencehaneye götürdüler alelacele. Fakat Cihan Yoldaş, 13 Martçılardan, Agitlerden almıştı mirasını. Tıpkı ölümsüzleşen ilk LGB savaşçısı Agit (Yaşar Bulut) gibi, sloganlarla karşıladı işkencecileri. Kan kokusunda ve leninist uzlaşmaz tavrından dolayı iyice kuduran işkenceciler, başına ve vücuduna kurşun sıkarak, onu Vatan caddesinin işkencehanelerinde katlettiler. Vatan caddesinde bulunan Vatan Gureba hastanesinin boşluğuna cesedini atarak, faşistler suçlarını örtmeye çalıştılar. Ama başaramadılar. LGB savaşçıları, Cihan Yoldaşın katledilmesine cevap olarak bir dizi silahlı eylem gerçekleştirdi. Bir Cihan gitmiş, onlarcası gelmişti.

Kitap Tanıtım

SAKİNDİ ORANIN ŞAFAKLARI (Boris Vasilyev)

1942 Haziranı'nda yaşanmış, Rusya'nın Belarusya bölgesinde gerçekleşen bir mücadele örneğidir bu kitap. Kitabın kahramanları, Kızıl Ordunun beş kadın savaşçısı olmakla birlikte ordunun çavuşunun da öncülük etmesiyle on altı alman Nazi askerine karşı, altı Kızıl Ordu savaşçısının etkileyici mücadelesinden bahsederken bize, yıllarca savaşçı olarak yetişmiş insanlar gibi gelebilir. Aslında sıradan bir yaşam süren, herkes gibi olan bu insanlar Sovyet Rusya için Kızıl Orduya katıldılar ve savaşmayı burada öğrendiler ve yaşadıkları, başardıkları şeyler bir çok şeyi değiştirebilme güçleri kadar kahramanlıklarını da ortaya koyuyor. Bu beş kadının her birinin ayrı bir hikayesi var ve yazar onları anlatırken ölümsüzleşmelerinin her anı gözlerinizin önünden geçiyor. Uçağsavar bataryasından beş topçu kadının tarihe geçen kahramanlığı öylesine gerçekçi bir biçimde anlatılmış ki, hayatlarını vererek düşman keşif birliğini durdurmaları canlılığını korur bir şekilde günümüze gelmiş.

Kitabın yazarı Sovyet insanların olağanüstü kahramanlığını, en kötü şartlar altında dahi olağanüstü insanlığını görmüş ve gördüklerini anlatmıştır. Vasilyev'in kahramanları basit insanlardır; şoförler, tamirciler, inşaat işçileri... Ve bütün kahramanlar gerçek! Vasilyev, okurların alışmış oldukları savaş kahramanlarına hiç benzemeyen ve aynı zamanda okurların bağına bastıkları yepyeni kahramanları ele almış, anlatmış ve bize ulaştırmıştır. Böylece yazar, yıllar önce olup bitenleri günümüze aktarmış, bu sayede bu olaylar yalnız o yılların

belgesi olmakla kalmamış, günümüzün de belgesi haline gelmiştir.

Tiyatro eseri haline getirilen, aynı zamanda bale konusu olan kitap, bir çok Sovyet ve yabancı ülkede basılmış ve oynanmıştır. Stanislev Rostotski tarafından da filme alınan Sakindi Oranın Şafakları adlı eser Boris Vasilyev'in ilk kitabıdır.

Genç yoldaşlar bu kitabı okuyarak Sovyet kadınlarının ölümü küçümseyişlerini ve kahramanlıklarını okuyacaklardır. Bu kitapta Sovyet insanının

zaferleri altında yatan gerçekleri okuyacaklardır. Gerçek insanın mücadelesi...

Burada, düşmanın komando birliğinin büyük sabotaj hareketini durdurmak, Belamorsk Kanalı ile Belarusya ana demir yolları hattını havaya uçurmalarını önlemek için, canını feci şekilde vermiş beş kahraman yatıyor: Sonya Gurviç, Yelizavete Liza Briçkinarviç, Galine Çetvertak, Yevgenivya Kiryanova, Margarita Osyanina (Haziran 1942)

Yunanistan

Londra

Devrim Günceldir, Sosyalizm Güçlüdür

COMANDANTE CHE GENÇLİĞİN MÜCADELESİNDE,
EYLEM VE SÖMÜRÖLEN HALKLARIN BAŞKALDIRISINDA YAŞIYOR!

**ÖLÜMÜNÜN 44. YILINDA
CHE'Yİ ANIYORUZ!**

**“GERÇEKÇİ OL İMKANSIZI İSTE”
YÜRÜYÜŞÜ**

**TARİH : 9 EKİM PAZAR
SAAT : 15:00
TOPLANMA : TAKSİM TÜNEL
(TÜNELDEN TAKSİM MEYDANA DOĞRU
YÜRÜNECEK)**

DÖB/ DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ